POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026
REGD.NO. 37926/83
ESTABLISHED : 1983
జనవరి 2026
వెల – ₹ 10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక
సంపుటి: 43 సంచిక: 09

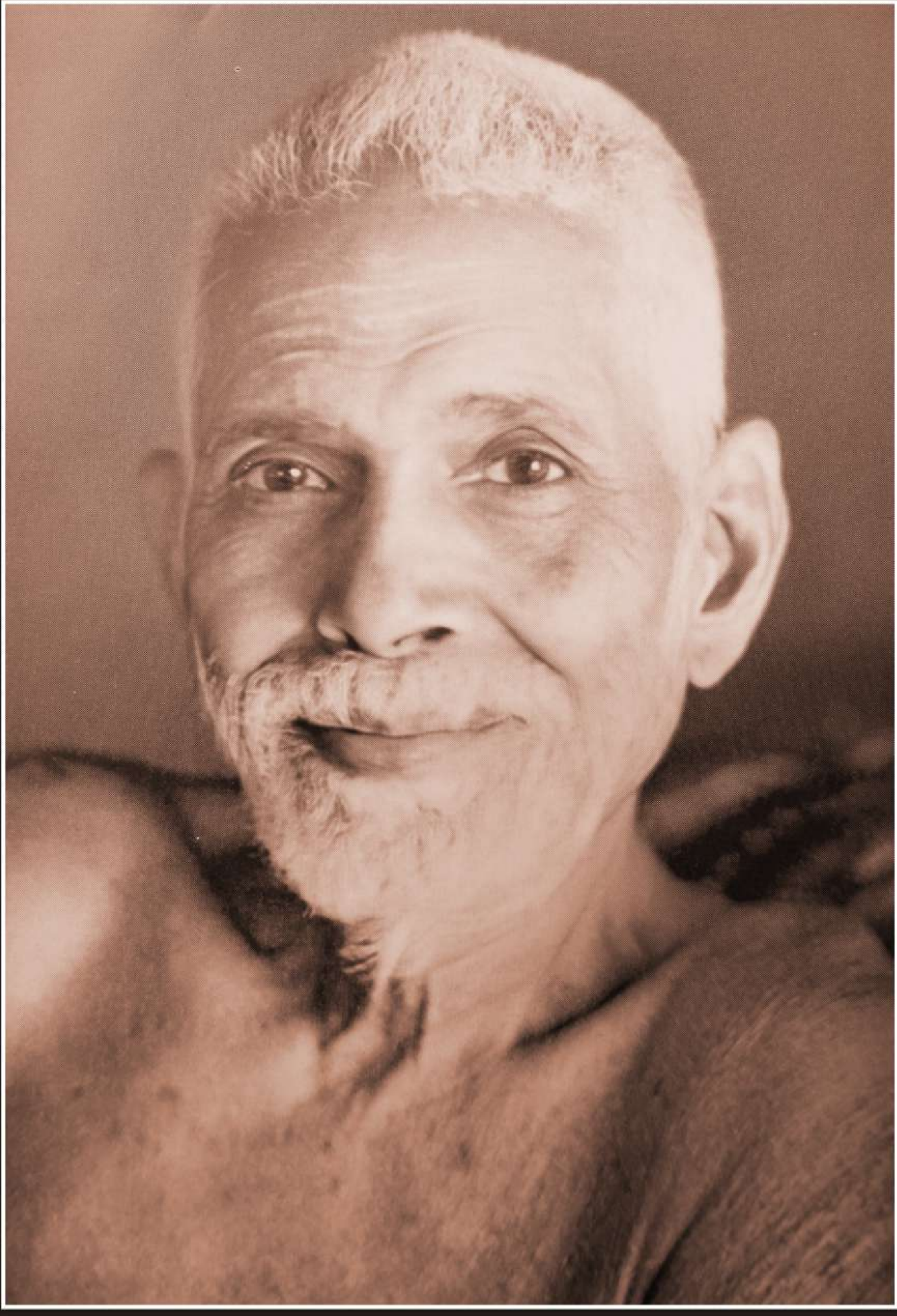

భగవాన్ రమణ మహర్షి జయంతి

(03.01.2026 | తిథి - పుష్య పౌర్ణమి)

ఈ నెల పండుగలు

జనవరి 03 - భగవాన్ రమణ మహర్షి జయంతి (తిథి - పుష్య పౌర్ణమి)
జనవరి 10 - పరాడసింగా అనసూయ మాత ఆరాధన
జనవరి 10 - స్వామి వివేకానంద జయంతి (తిథి ప్రకారము- పుష్య బహుళ సప్తమి)
జనవరి 12 - స్వామి వివేకానంద జయంతి
జనవరి 14 - భోగి
జనవరి 15 - సంక్రాంతి
జనవరి 16 - కనుమ
జనవరి 16 - అవధూత శ్రీ రామిరెడ్డి తాత ఆరాధన
జనవరి 27 - తాజుద్దీన్ బాబా జయంతి

"అన్నపానీయాలనుండి, గాలినుండి మనకెంతో శక్తి అనుక్షణమూ లభిస్తూ వుంటుంది. ఇది వ్యర్థమైన పనులు, ఆవేశాలు, ఆలోచనలు, మాటలలో వ్యర్థంగా ఖర్చయిపోతూవుంటుంది. ఈ శక్తిని యిలా వ్యర్థమైపోనీయక నిలువచేసి జీవిత పరమార్థమైన ఆత్మజ్ఞానాన్ని పొందడానికి మాత్రమే వినియోగించడమే తపస్సు."

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

దేవాలయ దర్శన రహస్యం

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

దేవాలయం లేని ఊళ్ళో ఉండవద్దని పెద్దలవాక్యం. ఊరిలోని ఆలయాన్ని నిత్యం ఉదయము, సాయంత్రమూ విధిగా దర్శించడం వెనుకటి ఆచారం. వీటిని గురించి యోచిద్దాము.

మానవుడు పుట్టిన దగ్గర నుండి సకల సృష్టినీ నామ రూపాత్మకంగా చూస్తాడు. కనుక క్రమంగా నామరూపరహితమైన ప్రకృతి అంశాల గురించి ఆలోచించి అవగాహన చేసుకోవడం కష్టతరమవుతుంది. అటువంటిది ఒకటున్నదని నమ్మాలని యత్నించినా ఆ నమ్మకం దృఢపడదు. నిత్యజీవితాన్ని ప్రభావితం చేయజాలదు. అంటే దాని అస్తిత్వం పట్ల నిర్దుష్టమైన నిశ్చయం కల్గదు. కనుక ఎక్కువమందికి అట్టి తత్వాన్ని దాని ధర్మాలను స్ఫురింపచేసే నామరూపాత్మకమైన స్థూల సంకేతాలు అవసరమవుతాయి. అందుకని ప్రపంచంలోని మతాలన్నింటిలో క్రమంగా ఏదో ఒక రకమైన సంకేతాలు చోటు చేసుకొన్నాయి. హిందూ ధర్మంలో దేవతా విగ్రహాలు, బౌద్ధంలో అటు బుద్ధుని విగ్రహాలు, స్తూపాలు గాని, బోధివృక్షం క్రింద కాళీ సింహాసన శిల్పాలు యిలాంటి సంకేతాలే. క్రైస్తవంలో ఒక సాంప్రదాయములో శిలువ సంకేతమైంది. కాని అక్కడ శబ్దరూపమైన సువార్త, క్రీస్తు ప్రార్థనలు

శ్రవణేంద్రియ గోచరమైన సంకేతాలు. అలానే ఇస్లాంలో గూడ ఖురాను, నమాజు, మసీదు బాహ్య సంకేతాలు. ఇవన్నీ నామరూపాల ప్రభావానికి నిరంతరం గురైన మనస్సులకు నామరూప రహితమైన భగవత్తత్వాన్ని స్ఫురింపచేసే సంకేతాలు. విగ్రహాలు 'చూపు' అనే జ్ఞానేంద్రియ గోచరమైన సంకేతం. భాష, పదజాలమైన ప్రార్థనలు శబ్దరూపమైన సంకేతాలు. అలాటి

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

సాయిబాబా

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:43 జనవరి - 2026 సంచిక:09

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక పత్రిక, మన "సాయిబాబా"

'సాయిబాబా' పత్రిక పాఠకులందరికీ ఆంగ్ల నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు!!

విషయ సూచిక

01.	దేవాలయ దర్శన రహస్యం	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిప్రశ్న	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
03.	ఆంగ్ల నూతన సంవత్సరాది	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
04.	మాతృదేవి స్మృతులు	శ్రీమతి అంజమ్మ	11
05.	శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి దివ్యసన్నిధానము నందు దత్త జయంతి వేడుకలు!!	శ్రీమతి టి. పద్మావతి	13
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	17
07.	బుద్ధ ధ్యాన హృదయము	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	20
08.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	22
09.	శ్రీశ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	23
10.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి మానికొండ విజయలక్ష్మి	25
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ అరుణ్	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Kondaiah Bunk Street, Kothapeta,
Ongole, Prakasam District, A.P. - 523002
Phone No. 08592 233271
www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹10-00
సంవత్సర చందా : ₹100-00

సాయిబాబా పత్రికలో వెలువడే వ్యాసాలకు, అభిప్రాయాలకు ఆయా రచయితలే బాధ్యులు.

సంకేతాలు లేక ఒకరు మరొకరికి పరోక్షమైన దేనినీ బోధించలేరు. పరమాత్మ తత్వాన్నసలే బోధించలేరు. అందుకే అన్ని మతాలలోనూ ప్రత్యేకమైన ప్రార్థనా గృహాలవసరమైనాయి.

మానవుడు సంఘజీవి గనుక సమాజంలో సాటివారంతా ఏ అభిప్రాయాలనామోదించి, అమలు జరుపుతారో వాటికి ప్రతి వ్యక్తిపైనా ప్రభావమెక్కువ వుంటుంది. ఫ్యాషన్, హోదా, బాహ్యాడంబరాలు– వీటికోసం వ్యక్తులు పడే పాట్లన్నీ దీనినే నిరూపిస్తుంది. కనుక ఆధ్యాత్మిక ధర్మాన్నామోదించే వ్యక్తులందరూ ఒకే చోట చేరి సామూహికమైన మత ధర్మాచరణ సలుపడం వలన ఆ ధర్మభావం వ్యక్తుల మనస్సులలో దృఢపడి బలీయమౌతుంది. అంతేగాక, ప్రాకృతిక జీవితంలో వ్యక్తి రాగ, ద్వేష, అసూయాది రంగుటద్దాల్లోంచి సాటి వ్యక్తులను చూచి వ్యవహరిస్తాడు. సామూహికమైన ఆధ్యాత్మిక జీవనం మనస్సు వీటినుంచి విడివడి పవిత్రభావంతో సాటివారితో వ్యవహరించడం నేర్చుకోడానికి చక్కని అవకాశము దేవాలయం. అయితే యిటు గృహజీవితంలోనూ, ప్రార్థనాలయాలలోని కార్యక్రమాల ద్వారా, నిశితమైన నిత్యప్రబోధం జరుగకుంటే క్రమంగా ఆధ్యాత్మదృష్టి సన్నగిల్లి మరలా సాటివారితో ద్వంద్వభావంతో మెలగడం జరిగి ధార్మిక కార్యక్రమం కుంటుపడుతుంది.

అంతేగాక ఏ పనిని మనుషులు హృదయపూర్వకమైన నిమగ్నతతో నిర్వర్తించుకొంటారో దానికోసం ఒక ప్రత్యేక స్థలాన్నేర్పాటు చేసుకొంటారు. ఇళ్ళలో చదువుకోనే గది వేరుగా వుంచుకొంటారు. వ్యాయామశాలలు, క్లబ్బులు, గ్రంథాలయాలు, పాఠశాలలూ యిలాంటివే. అలానే పూజ, భజన, ఉత్సవము, ధర్మ ప్రవచనము, పండుగలు సామూహికంగా చేసుకొనేందుకు ప్రత్యేక స్థలం మందిరం. నిత్యసేవలను దర్శించడం, ఆధ్యాత్మిక గ్రంథ శ్రవణాదుల వలన, పెద్దల నుండి సంక్రమించే సంస్కారం వలన మందిరంలోని ప్రతి అంశమూ ఆధ్యాత్మిక సత్యాలకు సంకేతమై అక్కడ అడుగుపెట్టగానే హృదయం ఉత్తేజితమవుతుంది.

అయితే యిలా జరగాలంటే మందిరాలలో మతధర్మాల ఆచారాల మర్మమెరిగిన ప్రతిభావంతులు తరచుగా అక్కడ ప్రవచనం చేస్తూండాలి. వాటిని విని ప్రబోధాన్ని చెంది. ఆచారాల హృదయాన్నెరగడం వలన ఆలయ సందర్శనమొక యాంత్రికమైన లాంఛనంగా రూపొందకుండా సజీవమైన అనుభూతిగా ఉంటుంది.

అంటే ఆలయాలు ఆధ్యాత్మ విద్యా కేంద్రాలన్నమాట! ప్రవచన మండపం సిద్ధాంతాన్ని బోధించే గది అయితే గర్భాలయం ఆధ్యాత్మిక ప్రయోగశాల. శ్రవణం చేసిన సిద్ధాంతం ప్రకారం మన జీవితదృక్పథాన్ని సంస్కరించుకొని ధ్యానక్రియను అభ్యసించవలసిన ప్రయోగశాల గర్భాలయం. ఆలయంలోని దేవతామూర్తికి గల చతుర్భుజాలు, ఆయుధాలు మొదలైనవి ఏ దేవరహస్యాలకు సంకేతాలో తెలుసుకున్న భక్తుడు ఆ మూర్తి ఎదుట అట్టి అవగాహనతో నిలచి, దాని సహకారంతో పరతత్వాన్ని ధ్యానించాలి. తీర్థ ప్రసాదాలు తీసుకున్నాక ప్రక్కగా నిలచి ఆ భావాన్ని ఏకాగ్రతతో కొంతసేపు ధ్యానించాలి. దీనికి చిహ్నంగానే ఆలయంలోంచి వచ్చేటప్పుడు ఒక్కక్షణమైనా కూర్చోనిదే వెళ్ళిపోరాదన్న లాంఛనం నేటికీ మిగిలింది! ఇలా లాంఛనంగా గాక పైన తెల్పిన రీతిన ఆచరిస్తూంటే గాని ఆలయ పవిత్రత నిలువదు, కొనసాగదు. వ్యర్థమైన లౌకిక ఆలోచనలతోనూ, లోకాభిరామాయణం (కబుర్లు) తోనూ, భక్తులు ఆలయం దర్శనం చేయడం వలన ఇంత వరకూ వివరించిన ప్రయోజనాలన్నీ వమ్ము అవుతాయి. స్తోత్రపఠన, వాటి అర్థచింతన, నామజపము, సద్గ్రంథపఠనలతో గాని, ధ్యానంలోగాని ఆలయంలో వున్న సమయమంతా గడపాలి, లేకుంటే ఆలయం నిరర్థకమవుతుంది. క్రమంగా వినోద కేంద్రంగా మారుతుంది.●

పరిప్రశ్న

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- గుండమెందుకు వేస్తారు. అందులో నడచిన వారి ప్రాముఖ్యత ఏమి?

- బి.జి.కె. గాంధీ, హైదరాబాదు

జవాబు :-గుండంలో నడవగల్గడమొక యుక్తి. నిప్పుమీద నుసి పేరుకోకుండా చూచుకొని, త్వరగా అడుగులు వేస్తూ పోతే ఎవరికైనా కాలదు. ఈ సంసార దుఃఖాన్ని గుండమని, అశ్రద్ధ-అవివేకాలనే మసి చేరకుండా చూచుకొంటేగాని దుఃఖమనే వేడి సోకకుండా వుండదని దాని భావం.

మమకారాలు, ఆస్తిపాస్తులూ శాశ్వతమని తలిచి, వాటినే వ్యామోహంతో అంటిపెట్టుకోవడం లాంటిది గుండంలో నెమ్మదిగా నడవజూడడం. అలాగాక యివి అశాశ్వతమని తలచి వాటిపై తగుమాత్రమే నిలచి త్వరత్వరగా జనన మరణ రూపమైన గుండం దాటిపోవడమే శ్రేయోమార్గమని దాని భావం. ఆ భావం మరవడం వలన యిదొక వినోదంగా, గారడీగా మారింది. గుండంలో నడవడం భగవంతుడున్నాడన్న నిదర్శనంగా పామరులు తలచారు; అదే నిజమైన భావంగా తలచి అంతకంటే పామరంగా హేతు నాస్తిక వాదులు వాటిని సవాలు చేసారు. ఒక వేళ గుండంలో నడవడము అద్భుతమే అయినా, అలా నడచినవాడి సామర్థ్యాన్నది తెల్పుతుంది గాని దేముడున్నాడని అదెలా నిరూపిస్తుంది? ఈ విషయమెవరూ ఆలోచించలేదు.●

ప్రశ్న :- స్వార్థమూ, ఆత్మవంచనగల ఆస్తికుని కంటే నాస్తికుడే మేలుగదా?

- శ్రీ వెంకట రమణారావు, ప్రొద్దుటూరు

జవాబు :-నిస్వార్థమూ, చిత్తశుద్ధి కల్గిన నాస్తికుడు మాత్రమే అవిలేని ఆస్తికునికంటే మేలు. నాస్తికునిలో అవి లోపించినపుడు ఆస్తికుడే మేలు. కారణం ఏ మహాత్ముని సంపర్కము వల్లనైనా అతడికి యివి కల్గే అవకాశం ఎక్కువుంటుంది. చిత్తశుద్ధి లేనపుడు ఆ యిద్దరూ పిడివాదంతో తమను తాము సమర్థించుకోజూస్తారు. చిత్తశుద్ధి కలవాడు అన్వేషకుడౌతాడు. అన్వేషణ తప్పక ఆస్తికానికి దారితీస్తుంది- అన్వేషణలో చిత్తశుద్ధి లోపిస్తేతప్ప. అన్వేషణ పుట్టాలంటే ఎక్కువమందికి ఏది నిజం?, మతమెందుకు?, శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము గ్రంథాలు ఉపకరిస్తాయి.●

(జనవరి 2011 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

ఆంగ్ల నూతన సంవత్సరాది

పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ

జనవరి 1. ఆంగ్లేయుల నూతన సంవత్సర ప్రవేశం. కాలాన్ని గురించిన వారి వారి అవగాహనను బట్టి, అంచనాల ప్రకారం కాలాన్ని అనేక సాంప్రదాయాలవారు అనేక రకాలుగా విభజించుకున్నారు. కానీ ఎవరి లెక్కల ప్రకారం చూసినా కొద్దిగా అటూ యిటూగా అందరి అంచనాలు ఒకే విధంగా వుండడం గమనార్హం. కనుక కాలం ఒక నిర్దుష్ట ప్రణాళిక ప్రకారం నడుస్తుండడం మాత్రం వాస్తవం. అయితే 'ఈ కాలాన్ని యిలా విభజించుకోవడము, నిర్దేశించుకోవడమూ ఎందుకు? ప్రకృతి పరంగా అన్నీ జరిగిపోతుంటాయి గదా! మనమూ అలాగే వుంటే సరిపోదా! సృష్టిలోని ఏ జీవికీ లేని ఈ ఆలోచన మనకెందుకు వచ్చింది?' అన్నది ప్రశ్న. దీనికి సమాధానం గూడ మామూలే. మానవుడు మనస్సు గలవాడు గనుక, మనస్సు వూరికే వుండలేదు గనుక అన్ని విషయాల వలెనే ఈ విషయాన్ని గురించి గూడ ఆలోచించడం జరిగింది అని. ఈ సమాధానం సరియైనదే. కాలాన్ని యిలా విభజించుకోవడం వలన వుండే ప్రయోజనాలు గూడ మనకు తెలిసినవే. ఇలా చేయడం వల్ల ఒక నిర్దుష్ట ప్రణాళిక ప్రకారం ఏ వ్యవహారమైనా చేసుకోవచ్చు. ఇలా కాలాన్ని విభజించుకోకపోతే చాలా పనులు సజావుగా జరగడానికి అవకాశం లేదు. కనుక కాలాన్ని విభజించి కాలమానాన్ని తయారు చేసుకోవలసిందే. అప్పుడే అన్నీ సక్రమంగా జరగడానికి అవకాశం వుంది.

అయితే ఈ 'సక్రమంగా' అన్న పదానికి అర్థమేమిటి? – సక్రమంగా పనిచేయడం అంటే ఏమిటి? సక్రమంగా పనిచేయకపోతే ఏమవుతుంది? అనే విషయం కొంచెం ఆలోచిద్దాము.

సృష్టిలో ప్రతిదీ ప్రకృతి నిర్దేశించిన ప్రకారం సక్రమంగా పనిచేస్తుంటుంది. ఉదాహరణకు సూర్యుడు మొ॥న గ్రహగోళాలు గతి తప్పకుండా సక్రమంగా పనిచేస్తాయి. భూమి తన చుట్టూ తాను తిరుగుతూ సూర్యుని చుట్టూ తిరగడము, అలాగే ఇతర గ్రహ గోళాలూ ఒక క్రమపద్ధతిన తిరగడం జరుగుతూ వుంటుంది. అలాగే మన శరీరంలో గుండె, శ్వాస కోశము, మెదడు మొ॥నవి విరామం లేకుండా సక్రమంగా పనిచేస్తుంటాయి. అలా సక్రమంగా పని చేస్తుంటేనే సృష్టి సజావుగా సాగడానికి అవకాశం వుంది. సూర్యచంద్రాదులు ఏమాత్రం గతి తప్పినా, అలాగే శరీరగత అవయవాలు గతి తప్పినా జీవనం అస్తవ్యస్తమవుతుంది.

అంతేగాదు. సృష్టిలోని గ్రహగోళాలే గాక సకల చరాచర జీవజాలము ఒక నిర్దుష్ట కాలపరిమితి ప్రకారం పని చేస్తుంటుంది. సూర్య చంద్రాది గ్రహగోళాలు నిర్దుష్టకాలంలో పనిచేయడం వల్ల పగలు, రాత్రి ఏర్పడడము, ఋతువులు ఏర్పడడము జరుగుతుంది. అందువలన ప్రకృతిలోని సకల జీవరాశి జన్మించడము, జీవించడము, మరణించడము జరుగుతుంది.

అందువలన ప్రకృతిలోని ప్రతీదీ కాలానుగుణ్యంగా ప్రవర్తించడం జరుగుతుంది. ఋతువుల ప్రకారం ఎండ, వాన, చలి రావడము, పంటలు పండడము మొ॥న వన్నీ జరుగుతాయి. అలాగే జీవులు రాత్రి నిద్రించడము, పగలు మేల్కొనడము జరుగుతుంటుంది. ఒకవేళ ఏదైనా కాలాన్ననుసరించి ప్రవర్తించకపోతే జీవన వ్యవస్థ దెబ్బతింటుంది. ఉదాహరణకు ఋతువుల ప్రకారం ఎండ, వాన, చలి రాకపోతే అంటే ఎండాకాలంలో వర్షాలు, అలాగే వర్షాకాలంలో ఎండలుగానీ వస్తే సృష్టిలో అస్తవ్యస్తమేర్పడుతుంది. అలాగే ఎవరైనా పగలు నిద్రించడము, రాత్రి మేల్కొనడము జరిగితే ఆరోగ్యం దెబ్బతింటుంది.

అంతేగాదు, ప్రకృతిలోని ప్రతిదీ కాలానుగుణ్యంగానే ప్రకృతి నిర్దేశించిన ఒక ధర్మం ప్రకారం ప్రవర్తిస్తుంటుంది. అంటే కాలానుగుణ్యంగా వేటి ధర్మాన్ని అవి నిర్వర్తించకపోతేగూడ జీవన వ్యవస్థ దెబ్బతింటుంది.

అసలు ధర్మం అంటే ఏమిటి?

ధర్మాన్ని సామాజిక ధర్మము, వ్యక్తిగత ధర్మము – అంటే శారీరిక ధర్మము, మానసిక ధర్మము అని మూడు విధాలుగా విభజించవచ్చు. సృష్టిలోని ప్రతిదీ (చలనము లేనివి గానీ, చలనము గలవి గానీ) ప్రకృతి సిద్ధమైన తమ ధర్మాన్ననుసరించి ప్రవర్తిస్తుంటాయి. కానీ మనిషికి మనస్సుంది గనుక తనకు తోచిన విధంగా ప్రవర్తించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. ఈ క్రమంలో అతడు సామాజిక, శారీరిక, మానసిక ధర్మాల ప్రకారం నడచుకుంటే నడచుకుంటాడు, లేకపోతే లేదు.

ఉదాహరణకు సకల జీవరాశి ప్రకృతి సిద్ధమైన ధర్మం ప్రకారం సూర్యోదయంతో జాగృతిని పొంది సూర్యాస్తమయం తర్వాత నిద్రిస్తాయి. ఆహారం కోసం అన్వేషించి ప్రకృతి వాటికి నిర్దేశించిన ఆహారాన్ని తీసుకుంటాయి. అలాగే మానవునికి గూడ వుండవలసిన శారీరిక ధర్మం అదే అయినప్పటికీ అతడు యిచ్ఛానుసారం ఎప్పుడైనా, ఎన్నిసార్లయినా ఆహారాన్ని తీసుకోవచ్చు. అలానే సమయాసమయాలతో సంబంధం లేకుండా నిద్రపోనూవచ్చు.

ఇక్కడ మరొక విషయం గూడ వున్నది. ఒకవేళ కాలనుగుణ్యంగా ప్రకృతి ధర్మాలననుసరించి ప్రవర్తించినప్పటికీ ఇతర జీవులతో సామరస్యాన్ని గూడ పాటించవలసి వున్నది. అంటే ఒక జీవి వల్ల మరొక జీవికి యిబ్బంది కలగకుండా, నష్టపోకుండా ప్రవర్తించవలసి వుంటుంది. సృష్టిలో ఒక జీవి యొక్క మనుగడ వల్ల మరొక జీవి మనుగడకు నష్టం వాటిల్లకపోవడం మనం చూస్తున్నాము.

ఈ సామరస్యత ఎప్పుడైతే లోపిస్తుందో అప్పుడు ప్రకృతిలో సమతుల్యత లోపిస్తుంది. అప్పుడు ప్రకృతిలో వైపరీత్యాలు సంభవిస్తాయి. అంటే సమతుల్యతను నిలపడం కోసం వైపరీత్యాల ద్వారా ప్రకృతే తగురీతిన ప్రవర్తిస్తుందన్నమాట.

సృష్టి సజావుగా సాగడానికి మూడు రకాలైన ధర్మాలను పాటించవలసి వుంటుందని చెప్పుకున్నాము.

మొదటిది సామాజిక ధర్మం. అంటే సాటి మనుషుల పట్ల మాత్రమే గాదు, ఇతర ప్రాణుల పట్ల కూడా సామరస్యంగా జీవించడం.

పూర్వకాలంలో మానవులు ప్రకృతిలోని సహజసంపదను అవసరమైన మేరకు ఇతరములైన వేటికీ నష్టం వాటిల్లని రీతిన వినియోగించుకునేవారు. అందువలన సృష్టిలో సామరస్యము, సమతుల్యత దెబ్బతినేవి కావు. నేడు ఆధునిక విజ్ఞానం అభివృద్ధి చెంది మన సుఖసౌఖ్యాల కోసం అవసరాలకు మించి ప్రకృతి నుండి పిండుకోవడం ఒకవైపు, రసాయనోత్పత్తుల ద్వారా మరొకవైపూ ప్రకృతికి హాని కలిగించడం జరుగుతున్నది.

ప్రకృతిలో సహజంగా వున్న వనరులను సహజరీతిన వినియోగించక కృత్రిమ పద్ధతుల ద్వారా వినియోగించడం వల్ల నష్టాలు మనకు తెలిసిన విషయమే. ఉదాహరణకు సహజ ఎరువుల ద్వారా పంటలు పండించక కృత్రిమ రసాయనాల

ద్వారా పండించడం వల్ల కలుగుతున్న నష్టాలను తెలుసుకుని నేటి శాస్త్రజ్ఞులు నేడు సహజ ఎరువులకు ప్రాధాన్యతనివ్వడం గమనార్హం.

నేడు మన సౌకర్యాల కోసం, అవసరాల కోసం పదార్థాల, పరికరాల ఉత్పత్తులకోసం స్థాపించిన పరిశ్రమల ద్వారా, వాటి వలన తయారైన వివిధ రకాలైన ఉత్పత్తుల ద్వారా కాలుష్యం ఏర్పడి పర్యావరణంలోని సమతుల్యత దెబ్బతింటున్నది. అందువలన ఎన్నో క్లిష్ట సమస్యలను మనం ఎదుర్కోవలసి వస్తున్నది. రాబోయే కాలంలో యిది యింకా ప్రమాదకరంగా పరిణమిస్తుందని శాస్త్రజ్ఞులు భావిస్తున్నారు. అందుకని సామాజిక ధర్మం పాటించడం అవసరమని తెలుస్తున్నది.

రెండవది శారీరిక ధర్మం. నేటి పరిస్థితుల దృష్ట్యా శారీరిక ధర్మాలు గూడా చాలా విషయాలలో మారిపోయాయనే చెప్పవచ్చు. ఆహార విషయంలో దాదాపు ఎవరూ సమయాసమయాలు పాటించడం లేదు. ఆహార విషయంలో తగు జాగ్రత్త వహించకుండా నోటికి రుచికరమనిపించిన పదార్థాలను ఇష్టమొచ్చినట్లు సేవించడం జరుగుతున్నది. నేడు మార్కెట్లో లభ్యమయ్యే తినుబండారాల వల్ల ఆరోగ్యం దెబ్బతింటుందని తెలియని వారు, తెలిసిన వారూ గూడ వాటిని తినడం జరుగుతున్నది. ఇక నిద్ర విషయం చెప్పుకోవడానికేమున్నది? ఈనాటి చదువులు, కార్పొరేట్ ఉద్యోగాలు, టి.వి.లు, సినిమాలు, క్లబ్బులు, పబ్బులు యిలా అనేక కారణాలుగా సమయానికి నిద్రపోయేవారు చాలా తక్కువమందేనని చెప్పవచ్చు. ఇక శరీర శుభ్రతకు, సౌందర్య పోషణకు ఉపయోగించే షాంపూలు, సబ్బులు, క్రీములు మొ॥న వాటి వల్ల శరీరానికి కలిగే నష్టం యింతా అంతా కాదు. ఈ కారణాలుగా శరీరారోగ్యం దెబ్బతినక తప్పదు. అందుకనే నేడు మనమందరమూ అనేక శారీరిక బాధలలో సతమతమవుతున్నాము.

ఇక మూడవది, అతి ముఖ్యమైనది. మానసిక ధర్మం. మనస్సు ధర్మం ప్రకారం నడవకపోతే – అంటే అధర్మంగా నడుస్తుంటే అట్టి అధర్మ ప్రవర్తకుని వలన ఇతరులకు ఎంత కష్టం కలుగుతుందోనన్నది మనపట్ల ఇతరులెవరైనా అధర్మంగా ప్రవర్తించినప్పుడు గానీ తెలియదు. అంటే మానసికంగా గూడ సాటి జీవుల పట్ల ప్రేమతో, సామరస్యంతో ప్రవర్తించడం అవసరమన్నమాట.

ఇతరులు మనకేది చేయాలనుకుంటామో అది ఇతరులకు మనం చేయడం ధర్మమని పెద్దలు చెప్పారు. నేడు మానవులలో స్వార్థం పెరిగిపోవడం వల్ల ఉన్నదానితో సంతృప్తి చెందలేక లేనిదేనికోసమో తపన పడుతూ తాను కావాలనుకున్నవీ తనకు లేనివీ ఇతరులకుంటే ఓర్వలేక వారికి లేకుండా పోవాలనే ఆకాంక్ష, లేకుండా చేయడానికి ప్రయత్నము, ఇతరులకు లేకపోయినా ఫర్వాలేదు, మనకుంటే చాలు అనే స్వార్థపూరితమైన ఆలోచనలతో నేటి సమాజం కుతకుతలాడిపోతున్నది. ఇట్టి ఆలోచనల వల్ల డబ్బు, హోదా మొ॥న వాటిలో సుఖంగా జీవించవచ్చన్న ఆశతో యింకా యింకా సంపాదించాలన్న తపనతో నిజమైన సంతోషాన్నీ, శాంతినీ పొందలేకపోతున్నారు.

ఉదాహరణకు ఇదివరకు కుటుంబంలోని వారందరూ ఎవరి కర్తవ్యం వారు నిర్వర్తించేవారు. మగవాళ్ళు సంపాదన బాధ్యత వహిస్తే ఆడవాళ్ళు ఇంటి పనులు, పిల్లలను చూసుకుంటుండేవాళ్ళు. మగవాళ్ళు ఎంత సంపాదిస్తే అంతలోనే ఆడవాళ్ళు ఇంటి నిర్వహణ చేసేవాళ్ళు. ఆడవాళ్ళకు సమయం వుండడం వల్ల పిల్లలతో ఎక్కువ సమయం గడపడానికి అవకాశం వుండేది. ఈనాడు డబ్బు సంపాదించడం ప్రధాన లక్ష్యంగా ఏర్పడడం వల్ల ఆడవాళ్ళుగూడ ఉద్యోగాలు చేయవలసి వస్తున్నది. అందువలన వారు యిటు గృహ నిర్వహణ చేయలేక, పిల్లలనూ సరిగా పెంచలేకపోతున్నారు. తల్లిదండ్రులిద్దరూ సంపాదన ప్రక్రియలో తీరిక లేకుండా వుండడం వల్ల పిల్లలతో గడపడానికి వారికి సమయం వుండడం లేదు. దానితో పిల్లలకు తల్లిదండ్రుల వద్ద నుంచి రావలసిన, వారు

కోరుకునే ఆప్యాయత కొరవడి పిల్లలకు మనసికంగా ఏదో తెలియని వెలితి ఏర్పడుతున్నది. అంతేగాక తల్లిదండ్రులకు వున్న స్వార్థ పూరితమైన ఆలోచనల వల్ల, చర్యల వల్ల పిల్లలకు గూడ అట్టి స్వార్థపరత్వం రావడానికి అవకాశం వుండి వారు తల్లిదండ్రులను ప్రేమ గౌరవాలతో చూడలేకపోతున్నారు.

ఏ శాంతి, ప్రేమలకోసమైతే డబ్బు, హోదా మొ॥న జీవితావసరాలు కావాలని మనిషి ప్రాకులాడుతున్నాడో అవే ఈనాడు కరువైపోతున్నాయి. సమయం లేక కొందరు, పిల్లలను పెంచడం కష్టమనే అభిప్రాయంతో కొందరు, పిల్లలను 2-1/2 సంవత్సరాలకే స్కూళ్ళకూ పంపిద్దామని తల్లిందండ్రు లనుకుంటుంటే, తల్లిదండ్రులను చూడడం కష్టమనుకుని వాళ్ళను వృద్ధాశ్రమంలో చేర్పిద్దామని పిల్లలు భావిస్తున్నారు. అందువలన మానసిక కాలుష్యం చోటు చేసుకుంటున్నది. అందువలన కుటుంబ వ్యవస్థ దెబ్బతింటున్నది. పూర్వములాగా ఉమ్మడి కుటుంబాలు లేకపోయినా ఒకే కుటుంబంలోని వారు అంటే తల్లి, తండ్రి, కొడుకు, కోడలు, మనవళ్ళు, మనవరాళ్ళు కలిసి వుండడం గూడ కష్టమవుతున్నది. అంతేగాక ఇట్టి స్వార్థపరత్వంతో మానవ సంబంధాలు కొరవడడమేగాక ఒకరితోనొకరు నిర్దాక్షిణ్యంగా ప్రవర్తించడమేగాక, అతి దారుణంగా ఒకరినొకరు చంపుకుంటున్నారు.

మన ఆహారం కోసము, వినోదం కోసము అవసరానికి మించి సాటి జీవులను చంపడం వలన కొన్నాళ్ళకు ఆ జీవ జాతులు అంతరించిపోయే అవకాశం వుంది. ఈ విధంగా ప్రకృతిలోని పశుసంపదను, వృక్షసంపదను, ఇతర వనరులనూ దుర్వినియోగ పరచడం వల్ల పర్యావరణకు నష్టం వాటిల్లుతుంది.

కనుక అధర్మప్రవర్తన వల్ల అన్ని రంగాలూ దెబ్బతిని, అన్ని విధాలుగానూ కాలుష్యం ఏర్పడుతుంది. అందువలన ప్రజల శారీరిక, మానసిక, సామాజిక పరిస్థితులు అస్తవ్యస్త మవుతాయి. అందువలన మానవ మనుగడకు అవరోధం ఏర్పడుతుంది.

సృష్టి కాలాన్ని శాసిస్తుంది. కాలం సృష్టి మనుగడను శాసిస్తుంది. ఇవి రెండూ పరస్పరానుబంధాలు. కాలం ఎంతో విలువైనది. జీవితం అంతకంటే విలువైనది. గడచిన కాలం తిరిగి రాదు. కనుక కాలధర్మం ప్రకారం ప్రకృతి ధర్మాలననుసరించి సామాజిక, శారీరిక, మానసిక విషయాలన్నింటితోనూ ప్రకృతిలోని అన్నింటితోనూ సామరస్యంగా మెలగడం నేర్చుకోవాలి. అదే అసలైన ఆధ్యాత్మికత.

ఆధ్యాత్మికత పేరుతో దేవతలనూ, మహాత్ములనూ ఆరాధిస్తూ ఇతర జీవులతో సామరస్యం లేకుండా జీవించడమంటే ఆధ్యాత్మికత పేరుతో సమాజాన్ని వినాశనం చేయడమేనన్నమాట. సృష్టినంతటినీ వినాశం చేయడానికి ఇది అన్నింటికంటే ఎక్కువదైన, అన్నింటికంటే నీచమైన పద్ధతి. అంతకంటే ఘోరమైనది మరొకటి లేదు. అంతకంటే ఆధ్యాత్మికత పేరు లేకుండా కాలధర్మం ప్రకారం ప్రకృతి ధర్మాలను పాటిస్తూ సాటి జీవుల పట్ల సామరస్యంతో జీవించగలవాడే నిజమైన ఆధ్యాత్మవేత్త. అందుకని స్వార్థపూరితమైన నీచ ప్రవృత్తి కలిగిన మనలోని హీనజాతివాడిని వెళ్ళగొట్టాలి. అప్పుడే కాలాన్ని సద్వినియోగ పరుచుకున్నవాళ్ళమవుతాము. ఈ నూతన ఆంగ్ల సంవత్సరంలో మనలోని స్వార్థ, మమకార, అసూయ, ద్వేషాది హీనజాతివాళ్ళను వెళ్ళగొట్టి పైన చెప్పుకున్నట్లు ఆయా ధర్మాలననుసరించి సాటి జీవుల పట్ల సామరస్యంతో మెలుగుతూ ప్రకృతిలోని అంశమైన మనం ప్రకృతిని అన్ని విధాలా సద్వినియోగ పరచుకుంటూ, కాపాడుకుంటూ తద్వారా మనమూ శ్రేయస్సును పొందే ప్రయత్నం చేద్దాము.●

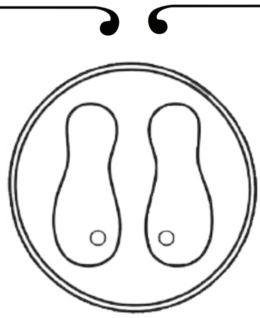

మాతృదేవి స్మృతులు

శ్రీమతి అంజమ్మ, గుమ్మళంపాడు

'శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ దివ్యసన్నిధానము' లో నిత్యసత్యులై వెలుగొందుతున్న మాతృదేవి సమాధి లీలావైభవాన్ని ఆ సన్నిధిలో సేవచేసుకున్న శ్రీమతి అంజమ్మగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు...

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు గుమ్మళంపాడు వచ్చిన 11 వ రోజున నేను ఈ సన్నిధిలో సేవలో చేరాను. నాతోపాటు మా ఆయన, నా మనవరాలు కూడా వుండేవారు. నేను పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి వస్త్రాలు ఉతకడం, గిన్నెలు తోమడంలాంటి సేవలు చేసేదాన్ని. మా ఆయన ఇక్కడ కాపలాదారుగా వుండేవాడు. అప్పుడు మా మనవరాలికి 11 సంవత్సరములు. ఆ పాప కూడా తనకు వీలైనంత సేవ చేస్తూ మాతోనే వుండేది.

నాకు ఇంతకుముందు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి గురించి ఏమీ తెలియదు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి గురించి కూడా తెలియదు. కానీ పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు ఇక్కడకు వచ్చిన దగ్గరనుంచి, నేను పనిలోకి చేరిన దగ్గరనుంచి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు ఇక్కడే ప్రత్యక్షంగా వున్నారని నా మనసుకి నాకు బాగా తెలిసేది. నాకే కాదు. మా ఆయనకు, మా అబ్బాయికి కూడా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి మీద బాగా నమ్మకం.

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు రాత్రులలో సంచరిస్తున్నట్లు తెలుస్తుండేది. నాకు ఎప్పుడైనా ఆరోగ్యం బాగుండకపోతే పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు నా మంచం చుట్టూ తిరుగుతూ నా బాధ తగ్గిస్తున్నట్లనిపించేది. వెంటనే ఓపిక వచ్చేసేది! నేను

కూడా ఆరోగ్యం బాగలేకపోతే, వెళ్లి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి పవిత్రసన్నిధిలో కూర్చునేదాన్ని. ఇంకేమీ చేయక్కరలేదు. ఓపిక వచ్చేస్తుంది! మనసులో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారిని తలచుకుని ఏదైనా చెప్పుకుంటే వెంటనే పని జరిగిపోతుంది!

నా మనవరాలు అక్షయకు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు చాలా అనుభవాలిచ్చారు. ఒకరోజు రాత్రి నివేదన జరుగుతుంటే నేనక్కడ కూర్చున్నాను. తను కూడా నా పక్కన కూర్చుంది. అలాగే నా ఒళ్ళో తలపెట్టుకుని పడుకుంది. కొంతసేపటికి తుళ్ళిపడి లేచి, చుట్టూ చూసి మళ్ళీ పడుకుంది. మళ్ళీ కాసేపటికి లేచి, "నన్ను ఎందుకు

లేపుతున్నావ"ని నా మీద అరిచింది! నేను లేపలేదని చెప్పాను. "మరి ఎవరు? రెండువేళ్ళతో నా వీపుమీద తట్టి లేపుతున్నార"ని అడిగింది. నాకు తెలియదని చెప్పాను. నివేదన జరుగుతుంటే నిద్రపోకూడదని కూర్చోమన్నాను. అప్పటికి ఏదోలే అనుకున్నాము.

దాదాపు నవంబరునెల వరకూ ప్రత్యేక కార్యక్రమాలకి, శని, ఆదివారాలలో తప్ప ఎక్కువ జనం వుండేవారు కాదు. మా కుటుంబము, అక్కడే వుండిపోయే ముగ్గురు, నలుగురు సేవకులు తప్ప అక్కడ ఎవరూ వుండేవారు కాదు. సాయంత్రమైతే చాలా నిశ్శబ్దంగా వుండేది.

ఒకసారి, వంటచేసే షెడ్ దగ్గర రాత్రి 7 గంటల సమయంలో అక్షయ ఒక్కతే కూర్చుని, తనతో తానే మాట్లాడుకుంటూ ఆడుకుంటోందిట. అక్కడ కొంచెం దూరంలో నేను పడుకుని వున్నాను. హఠాత్తుగా, "ఏంటే నీలో నువ్వే మాట్లాడుకుంటున్నావ్?" అని స్పష్టంగా ఆడవాళ్ళగొంతుతో వినిపించిందిట! చుట్టూ చూసిందిట, ఎవరూ కనిపించకపోయేసరికి మళ్ళీ మాట్లాడుకుంటోందిట. మళ్ళీ అలాగే వినిపించిందిట! కొంచెం భయం వేసిందిట. అక్కడ చిత్రపటంనుంచి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు తనను చూసి నవ్వినట్లు అనిపించి, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి నమస్కారం చేసుకుని, నిండా ముసుగుపెట్టుకుని పడుకుందట.

మామూలుగా రాత్రి నివేదన తరువాత ఆ ప్రసాదాన్ని తీసుకొచ్చాక అందరమూ భోజనం చేస్తాము. ఒకరోజు నివేదన జరిగింది కానీ ఇంకా నివేదన పెట్టినవారు ప్రసాదం తీసుకునిరాలేదు. అక్షయకు బాగా ఆకలివేసింది. వంటగదిలోకెళ్ళి అన్నం పెట్టుకుంటుంటే, "ఏంటి వాళ్ళు రాకుండానే తినేస్తున్నావ్?" అని వినిపించిందట! వెంటనే కంచం అక్కడపెట్టి బయటికి వచ్చేసింది. ఇవే కాకుండా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు తనకు కొన్ని స్వప్నదర్శనాలు కూడా ఇచ్చారు. దీనినిబట్టి అక్కడ ఏ పక్కన ఏం జరుగుతున్నా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి తెలిసిపోతుందని అర్థమైంది.

అప్పటికి సమాధిమీద పాలరాయి పరచలేదు. నాకు ఒక స్వప్నం వచ్చింది. అందులో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి మందిరంలో బాగా నీళ్లు వచ్చేసి సమాధి మునిగిపోయింది. నేను కొట్టుకుపోకుండా సమాధిని గట్టిగా కౌగలించుకున్నాను. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు ఫొటోలోనుంచి సశరీరంగా కనిపించి నాతో, "కొట్టుకుపోకుండా పట్టుకున్నావా?" అని నవ్వుతూ అడిగారు! నేను ఇదివరకు దేవుడి పటాలు చాలా చూశాను కానీ, ఆ పటాలలోనుంచి భగవంతుడు ఎప్పుడూ మాట్లాడలేదు. కానీ 'ఇక్కడ వున్నవి మామూలు పటాలు కావు, ఇక్కడ సత్యంగా బాబా, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వున్నారు, మనం చేసేవన్నీ వాళ్లకి తెలుస్తాయి' అన్న నమ్మకం నాకు కలిగింది.

మా అబ్బాయికి బాబు పుట్టినప్పుడు ఈ సన్నిధిలోనే వాడికి పేరు పెట్టాలని పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి చెప్పుకున్నాను. అదేవిధంగా శ్రీ ద్వారకబాబుగారు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సన్నిధిలో పేరుపెట్టారు. అప్పుడు బాబుగారు సత్సంగం చేస్తూవుంటే మా మనవడిని వెనుకవైపున వున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి పటం దగ్గరకు తీసుకువెళ్లాను. పిల్లలు ఎవరైనా ఎత్తుకుంటే ఎలా చేతులు ఇస్తారో, మా మనవడు అలా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి చేతులు ఇవ్వడం, చక్కిలి గిలి పెడితే ఎలా గుక్క తిప్పుకోకుండా నవ్వుతారో అలా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి వైపు చూసి నవ్వడం చేస్తున్నాడు! నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. అందుకే ఇక్కడ వున్నవి పటాలు కాదని ఖచ్చితంగా చెప్పగలను. మా ఆయనకీ, మా అబ్బాయికి కూడా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్వప్నంలో కనిపిస్తూవుంటారు.

మహాత్ములు, భక్తి.. ఇవన్నీ ఏమి తెలియని మమ్మల్ని పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు దగ్గరకు తీశారు. వేదమ్మగారు, బాబుగారు, ఇక్కడకొచ్చే భక్తులు – వీళ్లందరితో మాకు అనుబంధం ఏర్పడింది. ఇదంతా ఏజన్మ సంబంధమో! మేము ఏమైనా తప్పులు చేస్తే సరిదిద్ది, మమ్మల్ని చల్లగా చూడమని మాయమ్మ అలివేలుమంగమ్మతల్లి పాదాలకు మొక్కుకుంటున్నాను.●

శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి దివ్యసన్నిధానము నందు దత్త జయంతి వేడుకలు!!

శ్రీమతి టి. పద్మావతి

ఆ సేతు హిమాచల పర్యంతము దేశమంతటా నాటినుండి నేటివరకు భక్తులందరూ గురుధ్యాన శ్లోకం ద్వారా త్రిమూర్త్యాత్మకుడైన ఆ దత్తాత్రేయుడినే స్మరిస్తున్నారు. ఈ భూమిమీద ఎల్లప్పుడూ పరిపూర్ణులైన మహాత్ములుగా అవతరించే భగవత్ తత్వాన్ని "దత్తాత్రేయుడు" అన్నారు. అంతటి దత్తాత్రేయ జయంతి వేడుకలు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సన్నిధానమందు డిసెంబరు 4, గురువారం నాడు వైభవంగా జరిగాయి.

ఎప్పటిలాగే సర్వాంగ సుందరంగా అలంకరించబడిన దివ్యజనని ప్రాంగణములో, డిసెంబరు 4వ తేదీ ఉదయం మేలుకొలుపుతో సేవలు మొదలై వరుసగా కాకడహారతి, మాతృదేవి సమాధికి ప్రత్యేక అభిషేకము, అనంతరం ప్రత్యేక అలంకరణ జరిగాయి. తదుపరి శ్రీదత్తాత్రేయులవారికి సమున్నత ఆసనము ఏర్పాటుచేసి, పూజకు సిద్ధంచేస్తువుండగా గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ గారు సత్సంగం చేశారు. అందులో కొన్ని విశేషాలు,,,,

"దత్త జయంతి సందర్భంగా సకలజీవులకు అపార కరుణ నిరంతరం కురిపిస్తూ, ముక్తి ప్రదుడిగా వున్న దత్తస్వామి మనందరినీ కూడా పరిపూర్ణంగా అనుగ్రహించాలని ప్రార్థన!

మనలో వున్న లోపాలను, దోషాలను మనం విడిచిపెట్టగలిగేట్టుగా –

తగిన పరిస్థితులను, బుద్ధికుశలతను, మనోబలాన్నీ ప్రసాదించి సన్మార్గవర్తనులుగా, ధర్మవర్తనులుగా, ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ఉత్తమ సాధకులుగా, వారి పాదాలు చేరుకునే ప్రయాణికులుగా, వారి శిష్యులుగా, మనందరినీ మలచమని ఆ దత్తప్రభువుకు శతసహస్రకోటి నమస్కారాలతో ప్రార్థన!!"

"ప్రపంచం పట్ల, జీవితం పట్ల, చిన్న పిల్లలకైనా పెద్దవాళ్ళకైనా, లౌకికంగానైనా ఆధ్యాత్మికంగానైనా, వారి వారి మానసిక పరిస్థితిని బట్టి, అభిప్రాయాలని బట్టి, ఏ సన్నివేశాలు నచ్చుతాయి, ఏ సన్నివేశాలు నచ్చవు, ఏది మంచి, ఏది, చెడు, ఏది లాభం ఏది నష్టం – యివన్నీ ఆధారపడి వుంటాయి."

"ఒకడు ఆడుకుంటే బాగుంటుంది అనుకుంటాడు. ఒకొక్కడు ఐస్–క్రీమ్ తింటే బాగుంటుంది అనుకుంటాడు. ఒకొక్కడు ధ్యానం చేస్తే బాగుంటుంది అనుకుంటాడు. మరొకడు వ్యాపారం చేస్తే బాగుంటుంది అనుకుంటాడు. వున్నది ఒకే ప్రపంచము. ఉరామరికగా ఒకేరకంగా – కళ్ళు, ముక్కు, కాళ్లు చేతులు మొ॥న అవయవాలు కలిగి అందరం ఒకేలాగా వున్నా యింతమందికి

యిన్ని అభిప్రాయాలు, యిన్నిన్ని ఆలోచనలు రావడం చాలా ఆశ్చర్యం! ఇదెక్కడ విచిత్రం! ఉన్నది ఒకే సూర్యుడు, ఒకే భూమి, ఒకే ఋతువులు, ఒకే మొక్కలు.. చివరికి వాళ్ళందరూ ఒకే గదిలోనే వుండవచ్చు గాక, ఒకే కుటుంబంలో పుట్టిన వాళ్లే అయి వుండొచ్చు గాక. అయినా ఎవరి మనస్సు వాడికి ఏక్షణానికి ఆ క్షణం విచిత్రంగా కనిపించడం అనేది ప్రకృతి నేర్పే చాలా ముఖ్యమైన పాఠం."

"ప్రశ్న ఏమిటంటే వీళ్ళందరికీ ఎందుకు యిలా కనపడుతోంది అంటే, నీకు ఎందుకు యిలా కనబడుతోందో అందరికీ అలాగే కనబడుతోంది అన్నది సమాధానం. ఇది ఒకసారి స్పష్టంగా మెలుకువ తెచ్చుకుని ఆలోచిస్తే ఈ ప్రపంచంలో వుండే మానవులందరూ,, మనం అనుకునే మార్గంలోనే నడవాలి, యిదే సరైనది, యిదే ప్రామాణికం, నేను అట్లా అనుకున్నా కదా అట్లానే జరగాలి,,, యిలాంటి భావాలన్నీ ఎంత పసిపిల్లల భావాలో అర్థమవుతాయి. ఈ విశాల ప్రపంచంలో యిన్ని లక్షల మందిలో నువ్వొక్కడివి వుండి, నీకు యిట్లా అనిపిస్తూ వుంటే, నీలా ఆలోచించేవాడు యింకొక్కడు కూడా లేకపోయినా సరే,,,ఎవడికి వాడికి యిదే సరైనది అనిపించడం తమాషాగా లేదూ?"

"ఒక గోడ వుందనుకోండి ఒక పిల్లవాడికి దాన్ని చూస్తే దూకాలి అనిపిస్తుంది. ఇంకెవరికో ఆనుకుని కూర్చోవాలనిపిస్తుంది. కుక్కకి మూత్ర విసర్జన చెయ్యాలనిపిస్తుంది. ఈ ప్రపంచంలో ఎన్ని వున్నాయో అన్నింటికీ అన్ని రకాలుగా అనిపిస్తుంది. దేనికి దానికి ఆ క్షణానికి అదే సరైనది అనిపించేవిధంగా ఎవడికి వాడు ప్రవర్తిస్తున్నాడు. ఈ ప్రపంచంలో మనం బ్రతకాలంటే ఎంత యిబ్బందిగా వుంది అనుకుంటే బతకలేం. అందుకే ప్రకృతి మాత ఏం చేస్తుందంటే , ఈ సంక్లిష్టతని నిరంతరం గుర్తిస్తే బతకలేడని మనసుకు తెరలు దించేస్తుంది. సృష్టి మొత్తం చాలా పద్ధతిగా క్రమంగా వున్న అంశాలు మాత్రం మనకి తలకెక్కిస్తుంది. ఇది ప్రకృతి మాత మన మనసులను రక్షించడానికి మనకు యిచ్చిన ఆచ్ఛాదన! దానితో అందరూ మనలాంటి వాళ్ళే అన్న మూఢ నమ్మకం మొదలవుతుంది. ప్రతివాడు మనకు లాగే మాట్లాడుతూ తింటూ తిరుగుతూ మనలాగే ఆలోచిస్తారు అనిపిస్తుంది. మనల్ని మనం ఆధారంగా పెట్టుకొని దాంతో పోలుస్తూ, యిలా వుంటే మంచిది, యిలా వుంటే బాగుంటుంది అనే అభిప్రాయం కలిగి వుంటాం. అందరూ అంతే, ఎక్కడో ఒక తెలివిగలవాడు తప్ప."

"ఏ క్షణానికాక్షణం యిన్ని జీవుల్లో జరుగుతున్న యింత ప్రకృతి తాండవం, అందులోని వైచిత్రి చూసి ఆశ్చర్యానందాలకు గురి అవుతూ, "ఓహో యిలా వుంటుంది కదా" అన్న ప్రశాంతతకు వచ్చేవాళ్ళు ఎవరో కొద్దిమంది."

"ఇంద్రియాల ద్వారా, మనసు ద్వారా కనిపించే నానాత్మ భావమంతా తాత్కాలికమని, వెనకాల ఏకత్వం వున్నది అన్నది అనుభవపూర్వకంగా తెలిసే అంత స్థాయికి ప్రాణశక్తిని, మనసుని, యింద్రియాలను, వాటిని తగు రీతిన నడిపించే సాధనా శక్తిని, దీనిని నడిపి మార్గాన్ని ప్రతి ఒక్కరికి చూపించాలని ఒక రోజున అత్రి అనసూయలకు దత్తస్వామి అవతరించారట. 'సకల జీవులను వుద్ధరించడానికి తిరిగి తిరిగి అవతరిస్తూ వుంటాను' అన్నారుట."

"ఏ మార్గమైనా ఏ మతమైనా, ఏ సంప్రదాయమైనా, ఏ కర్తవ్యమైనా, యిది సరియైనది అని చెప్పాలంటే, సృష్టి పట్ల నీకు అప్పటికే ఒక అభిప్రాయం ఏర్పడి వుండాలి. దాన్ని ఆధారం చేసుకుని యిది సరైనది, అది సరైనది అని చెప్తాం కదా."

"పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఏం చేశారంటే, గురుభక్తి ప్రధానమైన 'ఏది నిజం?' అన్న గ్రంథంలో మొట్టమొదట,,, మానవులు జీవితంలో ఏం చేయాలి అని ఆలోచించుకుంటూ యిది నిజం అంటే అది నిజం అనే సిద్ధాంతాలు తయారు చేసుకుంటూ, ఏది నిజమో తెలుసుకోవడం కోసం రకరకాల సైన్సులు, శాస్త్రాలు, రాజకీయ సిద్ధాంతాలు, కళలు, అన్ని ఏర్పడుతూ వచ్చాయి చరిత్రలో. ఇలా చెప్పేవాళ్ళల్లో రెండు

రకాల వాళ్లుంటారు. మొదటిరకం,,,చిన్నప్పటినుంచి అప్పటిదాకా విన్న వాటిని బట్టి, చదువుకున్న వాటిని బట్టి వాడికి ఒక రూపం వస్తుంది. ఇక్కడ నిజాయితీగా ఆలోచించుకోవాల్సింది ఏమిటంటే విన్నవీ నమ్మం. చదివినవి ఆచరించం. అలా చేసివుంటే ఈ పాటికి అందరం ఎప్పుడో బాగుపడేవాళ్ళం. ఎందుకంటే సత్యమేవ జయతే అన్న వాక్యాన్ని అందరు పాటించి వుండేవాళ్ళు. అలాకాకుండా తమకి తామే సత్యాన్వేషణ చేసి నిజాన్ని తెలుసుకునేవారు రెండో రకం వాళ్లు. వీరు చాలా అరుదు అన్నారు. పైగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఏమన్నారంటే యాదృచ్ఛికంగా నీకు వచ్చే అభిప్రాయాల గురించి పక్కన పెట్టు, నీ గురించి నీ అభిప్రాయం ఏంటి,, పోనీ నువ్వు అనుకున్నట్టుగానే జీవించు, అంటే అలాగా గట్టెక్కుతావా? అదేమీ మనలను గట్టెక్కించదు. అంటే సగటు మనిషికి సరైన అన్వేషణ లేదు, అవగాహన లేదు, విన్నవి-చదివినవి కూడా వాడుకోలేదు. ఇలా ఉంది ప్రపంచం."

"ఇట్లా వున్న ప్రపంచంలో ఒక కుర్రవాడిని (పిన్న వయసులో వున్న పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారిని) వాళ్ళ నాన్నగారు 'ఉపనయనం చేసుకుంటావా' అని అడిగారట. అప్పుడు అతను, దేశంలో ఎంతోమంది ఉపనయనం చేసుకున్నాక ఎలా వున్నారో చూసాం, యిప్పుడు నాకెందుకు అన్నాడుట. ' సరే నీ యిష్టం' అని వాళ్ళ నాన్నగారు తాత్కాలికంగా విరమించారు. తరవాత కొన్నాళ్ళకి ఆయనకి వుపనయనం చేసుకుని, అందులో చెప్పినవి ఆచరించి చూసి, ఫలితం వస్తుందో రాదో తేల్చుకుందాం అనిపించి ఉపనయనం చేసుకుందామని నిర్ణయించుకున్నారు. ఆ కుర్రవాడు వున్న చోట ప్రాణాపాయ స్థితిలో వున్నవాడికి కూడా ప్రాణం పోదు. అది ఆ కుర్రవాడి జాతక లక్షణం. ఈ పిల్లవాడికి వాళ్ళ అన్నగారి కొడుకంటే చాలా యిష్టం. ఈ ఉపనయనానికి వచ్చేటప్పుడు ఆ అబ్బాయికి వడ దెబ్బ తగిలి, ప్రాణాపాయ స్థితి ఏర్పడింది. ఈ కుర్రవాడు ఆ పిల్లవాడి పక్కనుంచి కదలలేదు. అక్కడ ముహూర్తానికి సమయం అవుతోంది. సరిగ్గా బ్రహ్మోపదేశం సమయానికి ఒక్కసారి వచ్చి గాయత్రిమంత్రం చెప్పించుకొమ్మని బ్రతిమలాడితే, అక్కడినుంచి కదిలివెళ్ళి, మంత్రోపదేశం చేస్తుండగా యిక్కడ పిల్లవాడి ప్రాణం పోయింది. ఈ కుర్రవాడితో పాటు అందరూ దుఃఖసాగరంలో మునిగిపోయారు. తరవాత ఆ కుర్రవాడికి, మరణించడమంటే ఏమిటి, జన్మించడమంటే ఏమిటి, సృష్టి తత్వం ఏమిటి అన్న ప్రశ్నలు వచ్చి,,,,,, తర్వాత ఆయనకు మరణానికి పరిష్కారం వెతికితే సరిపోతుంది కదా అనిపించిందట. వెంటనే దాని పరిశోధన మొదలైంది. అసలు సృష్టితత్వం ఏంటి? మనిషిలోకి ఏది వచ్చి ఏది బయటకు పోతే ప్రాణం పోయింది అంటున్నారు? ఈ కాల గమనం యొక్క తత్వం ఏమిటి? మెలకువ అంటే ఏమిటి,నిద్ర అంటే ఏమిటి అనేటువంటి అన్వేషణ మొదలయ్యింది. దానిలో భాగంగా ఒక చిన్న సీసా మూతలో దీపం పెట్టి, నిముషానికి ఒకసారి నూనె వేస్తూ... అలా 47రోజులు నిద్ర పోలేదుట. మెలకువ అంటే తెలిసిపోయిందిట. నిద్ర అంటే తెలిసి పోయిందిట. అలా ఆహారం తీసుకోకుండా వున్నారట. మనస్సు యొక్క తత్వం, ప్రాణం యొక్క తత్వం, సృష్టి యొక్క తత్వం విడివిడిగా తన ప్రాణశక్తి సహాయంతో పరీక్షించి చూసాడు."

"ఆవిధంగా 6సంవత్సరాలు చేశాడు. ఈ ఆరేళ్లలో అంతకు ముందు చదువుకున్నవి అప్పుడు చేసిన అన్వేషణ సంకీర్ణమై, పరిశీలన చేసేవాడు, పరిశీలించేది ఒక్కటే అయ్యి, ఒకానొక క్షణంలో,,,ఎవరూ ఊహించలేని మార్పు వచ్చిందిట. ఒకరోజు తలలో పెద్ద శబ్దము అయి, ఆయనకున్న ప్రశ్నలన్నిటికీ చటుక్కున సమాధానాలు వచ్చేవి. ఇక ప్రశ్నలే లేని స్థితి వచ్చి, సృష్టి పట్ల అవగాహన కలిగింది. దానితరవాత శిరిడి వెడితే, ఆయనకు కలిగిన అనుభవంద్వారా, సృష్టి అంతటా ఒక్కటే వున్నదని, ఆ చైతన్యమే యిన్నిరూపాలు ధరించి యింతమందిగా కనపడుతున్నది, ప్రవర్తిస్తున్నది, ఎలాగైతే రచయిత తను రాసే నవలలో అన్ని పాత్రలు ధరించినట్లు, అందుకనే వారిని సర్వాంతర్యామి అన్నారు. ఇలా అవగాహన అయ్యాక,, మనలోపల బైట

వ్యాపించివున్న విశ్వ చైతన్యమే, పరిపూర్ణ స్థితి పొందిన మానవులుగా అవతరిస్తుంది. వారిని మహనీయులు, సద్గురువులు అంటారు వారికి అర్ధమయ్యిందట. ఆయన అటువంటి మహాత్ములను చాలా మందిని కలిసి సృష్టి తత్వం గురించి, మానవ జీవిత లక్ష్యం గురించి, వారందరూ చెప్పిన విషయాలను గ్రంథరూపంలో మనకి అందించారు."

ఆయన ఆచరించిన ఈ విధానం ప్రపంచం యొక్క నిర్మాణం పట్ల, పరిశీలనతో అన్వేషణతో చేసిన దానికి సమాధానంగా వచ్చింది. ఇది అభిప్రాయం కాదు, పరిశీలన, సత్యాన్వేషణ, ఋషులకు వారు వెదికితే దొరికినట్లు. మూడు ముఖ్యమైన లక్షణాలు గురువు లేదా మనం అనుసరించే మహాత్మునికి వుండాలి.

1. శరీర పరిమితిలేక, విశ్వవ్యాపకమైన తత్వంగా వారు అనుభవాన్ని ప్రసాదించాలి.

2. ఈ సృష్టి మొత్తం వున్నది ఒక్కటే అన్నదానికి నిరూపణగా అతని జీవితం వుండాలి.

3. నువ్వు యిలాచేయి, అలా చెయ్యి అనే బలవంతం వుండదు. అతడు అపార కరుణాసింధు, ప్రేమమూర్తి అయివుండాలి.

ఈమూడు లక్షణాలు వున్నవాడు దొరికితే, వాడు చెప్పింది మనం వినొచ్చు. అంతవరకు ఏం చెయ్యాలంటే, నువ్వు ఏ పరిస్థితుల్లో వున్నావో, అక్కడే నువ్వు హాయిగా ధర్మంగా మంచిగా వుండి, పక్కన వాళ్ళతో హాయిగా వుండు. అప్పుడు దత్తస్వామి తానే ప్రకటమై నిన్ను వుద్ధరిస్తాడు. పూర్ణుడైన గురువు దొరికేదాకా కంగారు పడొద్దు. అలా మంచిగా వుండటానికి మంచిగ్రంథాల పారాయణ చెయ్యాలి. శరీరక ఆరోగ్యం కోసం వ్యాయామం లాంటివి చెయ్యాలి. చాలినంత ప్రయత్నిస్తే ఎంతటి మేధావికి వచ్చిన ఆలోచనైనా మనకే వస్తుంది. 'వివిధ స్థాయి నిజాలున్నాయి' అన్నది ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకోవాలి. ఈ క్షణానికి యిది నిజం అనిపించొచ్చు, దానిని నమ్మకు. అన్వేషిస్తూ వుండు."

"గురువుకు రెండు పార్శ్వాలు, షట్ భుజాలు,, "మాలా కమండలుధర కరపద్మయుగ్మే" అన్న శ్లోకంలో 6 చేతులకు వివరణ యిస్తూ,,,సృష్టి తత్వం భగవత్ తత్వం తానే అయిన గురువు వర్ణన యిచ్చారు. అది స్పష్టంగా అర్ధం అవ్వడానికి ఈ గ్రంథంలో ఒకవైపు మనకు కనపడే సృష్టి దగ్గరనించి మొదలుపెట్టి, యింకొకవైపు విశ్వమంతా చైతన్యం అన్న నిరూపణ దాకా వేదంలోనించి చెప్పే సూత్రాల వివరణ ఒకవైపు, ఎలక్ట్రాన్, ప్రోటాన్ అన్న భౌతిక వివరణ రెండూ తీసుకుని, సంపూర్ణ గురుతత్వం బాహ్యంగా ఎట్లా అనుభవమౌతుంది అన్న వివరణ దాకా చెప్పారు."

"ఒకపక్క, ఆనందం ఆనందప్రాప్తి, మానవుడి వ్యక్తిగత సమస్య ఏమిటి? సామాజిక సమస్య ఏమిటి? అని దీనికి అనుబంధ గ్రంథమైన 'మతమెందుకు?' అన్న గ్రంథంలోనూ పరిపూర్ణ గురుతత్వాన్ని చరిత్రలో ఎవరూ వర్ణించనంతగా వర్ణించారు."

"ఎన్ని లీలలు చదివినా మనకి అర్ధం కాని 'బాబాని ఎలా చూడాలి, గురువుని ఎలా చూడాలి, జీవితాన్ని ఎలా అర్ధం చేసుకోవాలి, ఆధ్యాత్మికత, వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, ఎలా అర్ధం చేసుకోవాలి' అన్న విషయాల సారాంశం మొత్తం 'ఏది నిజం?', 'మతం ఎందుకు?' అన్న గ్రంథాలలో పొందుపరచారు."

"ఇదంతా మహనీయుల చరిత్రలలో దొరుకుతుంది. మహనీయుల చరిత్రలకు బోధలకు తేడావుంటుంది. 'నా చరిత్రగానమే నీకు శ్రేయస్కరము అన్నది' మనం బాగా కష్టంలో వున్నప్పుడు వేరేగా వుంటుంది. అప్పుడు బాబా నామం చెయ్యడం మొదలు పెడతాం. అదే క్రికెట్ చూస్తూ యిది వింటే 'ఔను' అనిపిస్తుంది. కనుక వారి చరిత్రతో కలిపి సూక్తి చదవక పోతే తికమక పడతాం. అన్నీ అంతే,,,ఆరోజు నీకున్న భావాన్ని బట్టి అర్ధమవుతాయి. కనుక వారి చరిత్రతో కలిపి బోధ తీసుకోకపోతే సందిగ్ధంలో పడతాం. అందుకే వీలైనంతమంది మహాత్ముల చరిత్రలు చదువమన్నారు."

అందుకని నలుగురికి శ్రేయస్కరమైన రీతిన బ్రతుకుతూ, వీలైతే సేవచేస్తూ, రెండో వైపు మహనీయుల చరిత్రలు చదువుతూ వుంటే తగిన సమయానికి తగిన బోధతో గురువు నిన్ను వుద్ధరిస్తారు."

మిగతా 21వ పేజీలో

వార్తాలాపము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారిచే విరచితమైన వార్తాలాపమనే యీ గ్రంథము గ్రాంథికభాషలో వ్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంది పాఠకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాఠకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారి ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాఠకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

16వ ప్రసంగము

ధర్మలక్షణము

వ్యాసభగవానుడు ధర్మలక్షణాన్ని వర్ణిస్తూ, 'ధారణాద్ధర్మ మిత్యాహుః' అని చెప్పాడు. శాస్త్రంలోని ధర్మాన్ని వినడంకాని, చెప్పడంగాని ధర్మము కాదు. అలా చెప్పిన దానిని లేదా వినినదానిని ధారణ చేయడం అంటే ఆచరించడమే ధర్మము.

మనువు ఇలా చెప్పాడు–

శ్లో॥ ధృతిః క్షమా దమో ఽస్తేయం
శౌచమింద్రియ నిగ్రహః।
ధీర్విద్యా సత్యమక్రోధో
దశకం ధర్మలక్షణమ్॥

భావం: ధైర్యము, క్షమ, దమము, అస్తేయము (అచౌర్యము – దొంగతనము లేకుండడము), శౌచము, ఇంద్రియనిగ్రహము, బుద్ధి, విద్య, సత్యము, అక్రోధము (క్రోధము లేకపోవడం) ఇలా ధర్మలక్షణాలు పది విధాలు.

ధర్మానికి సత్యము, శౌచము, దయ, దానము అని నాలుగు పాదాలు. వాటిలో సత్యము అన్నింటిలోనూ ముఖ్యమైనది. ఎందుకంటే సత్యము లోపిస్తే ఇతర ధర్మాలను ఆచరించడం వలన ఎటువంటి ఫలితమూ వుండదు.

పతంజలి మహర్షి సూత్రాన్ని చూడండి–

'సత్య ప్రతిష్ఠాయాం క్రియాఫలాశ్రయాత్వమ్!'

సత్యము స్థిరపడినట్లయితే యజ్ఞాది సకల కర్మల వలన కలిగే యథార్థ ఫలము లభిస్తుంది.

తన అపవిత్ర శరీరంలో గ్లానిని అనుభవించడము, దుర్జన (చెడ్డవారి) సాంగత్యానికి దూరంగా వుండడము శౌచానికి ఫలితము. దయవలన ఇతర ప్రాణులను బాధించడం వలన కలిగే పాపమునుండి విముక్తి కలుగుతుంది. దానానికి ఫలం – ధర్మకార్యాలకు ధనాన్ని వినియోగించడం వలన లోభం నుంచి పుట్టిన పాపం (పిసినారితనం వలన కలిగే పాపం) నుండి విముక్తి పొందడం జరుగుతుంది. ఇలా సత్యము,

శౌచము దయ, దానము – ఈ నాలుగూ ధర్మాచరణకు సాధనాలుగా పరిగణింపబడ్డాయి. ఈ నాలుగింటినీ కలిగి వుండనివాడు ధర్మాన్ని ఆచరించలేడు. కాబట్టి ఈ నాలుగూ ధర్మానికి పాదాలని చెప్పబడ్డాయి.

పద్మ పురాణంలో కూడా ధర్మలక్షణము గురించి చెప్పబడ్డది–

శ్లో॥ బ్రహ్మచర్యేణ సత్యేన
మఖ పంచక వర్తనైః।
దానేన నియమైశ్చాపి
క్షాన్త్యాశౌచేన వల్లభ।
(క్షమాశౌచేన వల్లభ)
అహింసయా సుశాన్త్యా చ
(సుశాక్త్యా చ)
అస్తేయేనాపి వర్తనైః।
ఏతైర్ధశభిరంగైస్తు
ధర్మమేన ప్రపూరయేత్॥

భావం: బ్రహ్మచర్యము, సత్యము, పంచమహాయజ్ఞాలు, దానము, నియమాలు, క్షమ, శౌచము, అహింస, శాంతి, అస్తేయము – అను ఈ పది అంగాలతో ధర్మాన్ని పూరించాలి.

ఆత్మవిచారము

సదసద్వివేకము ద్వారా అపరోక్షజ్ఞానానికి ఉపయోగించే ధ్యానమే ఆత్మవిచారము. ఆ కారణంగానే ఒంటరిగా వుండి ఆత్మవిచారము చేసే మానవుడు మోక్షాన్ని పొందుతాడు.

స్వరూప విచారానికి ఆరంభదశలో అన్ని కార్యాలను అంటే జగత్తును కారణమైన అవిద్యలో లయం చేయాలి. ఆ అవిద్య కూడా అధ్యస్తమేనని (తప్పుగా ఉన్నతంగా పరిగణింపబడింది) తెలుసుకోవాలి. సాక్షికి వేరుగా పదార్థమేదీ లేదు అనే జ్ఞానాన్ని పొందాలి. ఇలా పదార్థ నిర్ణయం చేస్తూ (ఏ పదార్థం తత్వం ఎటువంటిది అని ఆలోచిస్తూ) నవశిష్టమైన స్వరూపాన్ని ధ్యానించాలి. ఈ విషయంలో జీవన్ముక్తి ఇలా చెబుతోంది.

శ్లో॥ విలాప్య వికృతిం కృత్స్నాం
సంభవవ్యత్యయ క్రమాత్।
పరిశిష్యం సన్మాత్రం
చిదానందం విచిన్తయేత్॥

భావం: కార్యాలను కారణాలలో లయం చేసి ఈ క్రమంలో వికృతులను లయం చేస్తూ రాగా చివరకు మిగిలేటటువంటి సన్మాత్రమైన (ఉనికియే రూపముగా కలది) చిదానంద బ్రహ్మాన్ని ధ్యానించాలి.

ఈ సందర్భంలో భాగవతంలో ఇలా చెప్పబడింది –

శ్లో॥ మనః స్వబుద్ధ్యాఽమలయా
నియమ్యక్షేత్రజ్ఞ, ఏతాం వినయేత్తమాత్మని।
ఆత్మానమాత్మన్యవరుధ్య ధీరో
లబ్ధోపశాంతిర్విరమేత కృత్యాత్॥

భావం: తన నిర్మలమైన బుద్ధి చేత మనస్సును అదుపులోకి తేవాలి. ఆ బుద్ధిని క్షేత్రజ్ఞునిలో (శరీరము మొ॥న వాటియొక్క ద్రష్టయైన జీవునిలో) లయం చేయాలి. ఆ క్షేత్రజ్ఞుని సాక్షియైన ఆత్మలో లయం చేయాలి. ఆత్మను పరబ్రహ్మములో లయం చేసి శాంతిని పొందే యోగి అన్ని పనుల నుండి విరక్తిని చెందుతాడు.

రజోగుణ లక్షణము

శ్లో॥ ఆరంభరుచికాఽధైర్యమ్
సత్కార్య పరిగ్రహః ।
విషయోపసేవా చాజస్రం
రాజసం గుణలక్షణమ్ ॥

భావం: ఆరంభంలో అనురాగం, తొందర, అసత్కార్యాలను (చెడ్డపనులు) చేయడం, నిరంతరం విషయసుఖాలను అనుభవించడం – ఈ నాలుగూ రజోగుణ లక్షణాలు.

ఆరంభరుచికా

ఎల్లప్పుడూ కొత్త నడవడిక (సరికొత్త ప్రవర్తన) కల్గి వుండాలని తోస్తుంది. ఈ నిత్యనవీనత్వము వలన చిత్తచాంచల్యం కలుగుతుంది. అప్పుడు ధర్మము పట్ల ప్రవృత్తి కలగదు. లౌకికములైన ప్రవృత్తి కలిగి వుండడం వలన – అంటే ఇళ్లు పొలాలు మొ॥వి సంపాదించాలని ప్రయత్నం చేయడము, వాటిని ప్రారంభించడము – ఇటువంటి వాటి వలన అంతకంతకూ ప్రవృత్తిపట్ల ప్రేమ కలిగివుండడము. మొదట్లో అనురాగము (ఇష్టము) అనిపించుకుంటుంది.

రజోగుణ ప్రవృత్తి కల మానవుడు ఏ పనినైనా ప్రారంభించడంలో నిజానిజాలను ఆలోచించడు. తాను అనేక వికారాలకు లోనై ఎన్నో కార్యాలను (పనులను) ప్రారంభిస్తాడు. ఎలాగంటే, అటువంటి రాజసాన్ని పెంపొందించే ఎన్నో గ్రంథాలు వ్రాస్తాడు, వ్రాయిస్తాడు. కాని ఉపనిషత్తులు మొ॥న సాత్విక గ్రంథాల పట్ల ఏమీ ఆసక్తి కలిగివుండడు. చిత్తము రజోగుణంతో నిండివుండడం వలన సాత్విక సంపద (దైవీసంపద)లో ప్రవర్తించదు. ఇంకా తన కుటుంబాన్ని పెంచుకోడానికి అనేక విధాలైన దంభములు (గొప్పలు– ఆర్భాటాలు) చేస్తాడు. పాపకార్యాలు చేస్తాడు. జీవులపట్ల ద్వేషంతో తన వృత్తులను నింపుతాడు. ఇళ్లు, వాహనాలు మొ॥న వాటి మీద తరచుగా ప్రేమ కలిగివుంటాడు. అసత్యం పలకడం అలవాటుగా వుండే మానవుడి అనురాగము పట్టుదల, ఓర్పు, దయ, శమము, దమము, శ్రద్ధ, తితీక్ష మొ॥న వాటియందు వుండదు. సత్త్వగుణ వాసన కూడా అతనిలో లేకపోవడమే అందుకు కారణము. కాబట్టి అతనికి పాపం కలిగించే (పాపభూయిష్టములైన) వాటిపట్లనే ఇష్టం కలుగుతుంది. దానికి ఫలితము చివరకు నరకమే. ఈ అసత్యశీలముతో చేసే పనులు మొదట్లో మాత్రమే బాగుంటాయి. కాబట్టి ఆ పనులు పూర్తిచేయడం సక్రమంగా చేయడం అనేది అటువంటి వారికి తెలియదు. మొదట్లో మాత్రమే ప్రయత్నించి విరమించుకుంటారు. సాత్వికులైనవారు కార్యాన్ని (పనిని) ప్రారంభించేటప్పుడు దానిమీద ప్రీతిని ప్రకటించనే ప్రకటించరు. ఒకవేళ ప్రకటించినచో పూర్తిచేసిగాని విశ్రాంతి చెందరు.

అధైర్యమ్

సర్వకళ్యాణకరమైన (సర్వశుభకరమైన) ప్రవృత్తికి అసాధారణమైన కారణము పట్టుదల. వ్యవహారంలో పట్టుదల లేకపోవడంవల్ల అనేక కార్యాలు పాడవుతున్నాయి. యజ్ఞము మొ॥న శ్రౌత, స్మార్త కార్యాలలో కూడా పట్టుదల లేకుంటే పాడవుతాయి. శమ దమాది ఆరు గుణాలను పాటించాలనే పట్టుదల తప్పక వుండాలి.

పట్టుదల లేనివాడు ప్రపంచంలో ఏమీ చేయలేడు. ఏ పనైనా మొదలు పెట్టడం ఎవరైనా మొదలుపెడతారు. కాని అది పూర్తి అయ్యేవరకూ ఓపిక పట్టేవారు చాలా తక్కువ. కొంతమంది జ్ఞానులైన మహాత్ముల దగ్గరకు – వారి సత్సంగము కోసం తరచూ వెళతారు. సత్కర్మల ద్వారా అంతఃశుద్ధిని పొందాలని వారి అంతఃకరణానికి అనిపిస్తుంది కూడాను. భగవంతుని మీద భక్తి వలన మనస్సుకున్న చాంచల్యాన్ని పోగొట్టుకోవాలని, సత్పురుషుల దగ్గర శ్రవణం చేసి (విని) జ్ఞానాన్ని, స్వరూప సాక్షాత్కారాన్ని (తత్వదర్శనాన్ని) పొందాలని వారికనిపిస్తుంది కూడా! కానీ ఈ సంకల్పాలన్నీ పట్టుదల లేకపోతే సిద్ధించవు.

సత్కర్మలు, భక్తి, జ్ఞానము మొ॥వి పొందడానికి చాలా సమయం కావాలి. గురువుపట్ల, ఆరు శాస్త్రాలపట్ల శ్రద్ధ వుంటేనే అవి పూర్తవుతాయి. వీటన్నింటికీ పట్టుదల కావాలి. కాబట్టే మహాత్ముడైన భర్తృహరి ముముక్షువునికి వుండవలసిన గుణాలలో పట్టుదలను తండ్రిగా వర్ణించాడు – 'ధైర్యం యస్య పితా' అని. సత్పురుషులే పట్టుదల కలిగివుంటారు. అసత్పురుషులకు పట్టుదల వుండదు. ఫలితము అసత్పురుషులకు దుఃఖమే.

- సశేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

బుద్ధ ధ్యాన హృదయము

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

అధ్యాయం - 5

శిక్షణాక్రమము

రోజంతా యిలా అభ్యసించేటప్పుడు అంతరాయమైన ఆలోచనలను, నడకలో కొన్ని అడుగులు స్మృతిలోనుంచి తొలగడాన్ని, కడుపు కదలికలను గుర్తించేటప్పుడు, స్మృతిలోంచి తొలగు కదలికలను, అలాగే యితర పనులు తొలగినపుడు అలా తొలగిన విషయాన్ని వెంటనే గుర్తించాలి. అలా తొలగినట్లు వెంటనే గుర్తించారో లేదోనని, వెంటనే గుర్తించకుంటే అలా యెంతసేపు ఆలోచనలలో కొట్టుకుపోయిందోనన్న విషయాన్ని గుర్తించి మాత్రమే తిరిగి స్మృతి సాధనను కొనసాగించాలి. ఈ అంతరాయాలను వెంటనే గుర్తించి వెంటనే ధ్యానవిషయంపైకి మరల్చేందుకు యత్నించాలి. ఇలా యెంతవరకు ప్రయత్నించగలుగుతారోనన్నది సాధనలో యెంత చురుకుగానున్నారోనన్న దానికి కొలబద్దగా తీసుకోవచ్చు. సాధనతో చిత్తశాంతి, ఏకాగ్రత పెరిగినకొద్దీ యీ అంతరాయాలు అంతకంతకూ తగ్గిపోతాయి. ఈ అంతరాయాలను గుర్తించగల సామర్థ్యం పెరిగినకొద్దీ ఆత్మనిగ్రహం బలపడి వాటిని నివారించే శక్తి పెరుగుతుంది.

స్మృతిని తొలగించే యోచనలు కలిగినపుడు చికాకు, అశాంతి, నిరుత్సాహాలను పొందకూడదు. అలా అంతరాయం కలిగే యోచనలనే తాత్కాలికమైన స్మృతి విషయాలుగా గ్రహించి చిత్తానుపశ్యనంలో భాగాలుగా చేసుకోవాలి. అంతరాయం పట్ల చికాకు పెరిగి అది తొలగించుకున్నా తొలగకపోతే ఆ చికాకునే స్మృతి విషయంగా తీసుకొని చిత్తానుపశ్యనం చెయ్యాలి. లేక యిది అయిష్టము, అశాంతి అనే అవరోధము అని ధర్మానుపశ్యనం చెయ్యాలి. అందుకే ఒక గురువన్నారు: "నిత్యజీవితంలో అనేక యోచనలు తప్పవు. గనుగ అజ్ఞానంలో వున్న వారికి కామకర్మలు వుండితీరుతాయి. గనుక వాటిని స్పష్టంగ గుర్తించి సాధనకెలా వినియోగించుకోవాలో తెలుసుకోవడం ఆవశ్యకం. స్మృతిని తెంపులేకుండా కొనసాగించడమెంత అవసరమో, అంతరాయాలను గూడ సాధనకనుగుణంగా మార్చుకోగలగడం గూడా అంతే ముఖ్యం. అంతేకాని అంతరాయకాలాన్ని వ్యర్థమైన సమయంగా తలంచరాదు.

బాహ్యమైన అంతరాయాలపట్ల కూడా యీ పద్ధతినే అవలంభించాలి. ధ్యానానికి ఒక శబ్దం అంతరాయం కల్గించినదనుకోండి. ఆ శబ్దాన్ని మాత్రమే గుర్తించాలి. చికాకు చెందకూడదు. ఆ అంతరాయం పట్ల చికాకు కలిగినపుడు 'చికాకుతో కూడిన మనస్సు' అని దానినే గుర్తించాలి. కాని దానిలో నిమగ్నుడు కాకూడదు. మరుక్షణమే అంతరాయం చెందిన తన ధ్యానాన్ని కొనసాగించాలి. ఈ ప్రయత్నంలో తను సఫలుడు కాకపోతే యీ ప్రక్రియనే తిరిగి తిరిగి కొనసాగించాలి. ఆ శబ్దమలా కొనసాగుతూ ప్రధాన లక్ష్యంపైన ధ్యానాన్ని కొనసాగనివ్వకపోతే ఆ శబ్దాన్నే స్మృతి విషయంగా స్వీకరించాలి. దానినాధారంగా తీసుకొని "యిది చెవి,

యిది శబ్దము. ఈ వినుట అనేది ఆ రెండింటి సంపర్కం వలన కలిగిన బంధమే ఈ చికాకు" అని ధర్మానుపశ్యనం చెయ్యాలి. ఆ శబ్దం యొక్క హెచ్చు తగ్గులలో వుత్పత్తి లయాలు అనే సత్యాలను చెవి శబ్దాలయొక్క సంపర్కంలో దాని సాపేక్షికతను దర్శించాలి.

ఈ బాహ్యశబ్దంవల్ల మనస్సు అంతరాయం చెందడం మానినపుడు లేక ఆ శబ్దం ఆగిపోయినప్పుడు తిరిగి తన ప్రధాన లక్ష్యంపై స్మృతిని నిలపాలి. అలా విడువకుండా కొనసాగించడమే శీఘ్రమైన పురోగతినిస్తుంది.

తీవ్ర సాధనను కొనసాగించేటప్పుడు ఆరంభదశలోని వారు కనీసం మూడు నాలుగు గంటలు స్మృతిని నిలుపుకోటానికి ప్రయత్నించాలి. ఆ మధ్యలో అంతరాయం కలిగినా ఆ సంగతిని గుర్తించడంకూడా స్మృతిలో భాగంగానే గుర్తించాలి. అయితే దీని అర్థం రోజులో మూడు నాలుగుగంటలు మాత్రమే సాధనచేస్తే చాలని కాదు. తక్కిన సమయాలలో కూడ సాధ్యమైనంత వరకు అలా స్మృతిని నిలుపుకొనే ప్రయత్నాన్ని నిరంతరం కొనసాగించే యత్నాన్ని చేస్తూనే వుండాలి.

ప్రశాంతము, స్థిరము అయిన యత్నాన్నే కొనసాగించటంలో శారీరక అసుఖాన్ని అంతగా పట్టించుకోకూడదు. అలసట ప్రారంభంకాగానే దానిని లక్ష్యపెట్టకుండా వున్నప్పుడు తరచుగా తిరిగి శక్తి చేకూరడం జరుగుతుంది. అయితే అలా జరుగనప్పుడు, అంటే సాధనను కొనసాగించే యత్నం నిష్ఫలమైనప్పుడు దానిని నిలిపేసి కొంతసేపు విశ్రాంతి తీసుకోవాలి. అయితే యిలా సాధనను నిలిపేసి విశ్రాంతి తీసుకోవడాన్ని కూడా స్మృతితో గుర్తిస్తే అవీ సాధనలోనే భాగాలౌతాయి. ఇంకా స్మృతి విషయాలు మారుతున్నప్పటికీ వాటిని సహజంగా, అప్రయత్నంగా గుర్తించగలిగిన కొద్దీ సాధనలో అలసట తగ్గిపోతుంది.

మన ఎరుక నిశితము, సూక్ష్మమూ అయిన కొద్దీ సూక్ష్మతరమైన తలంపులు, సూక్ష్మమైన తృప్తి, అసంతృప్తి భావాలను కూడ ప్రత్యేక శ్రద్ధకు గురిచేయవచ్చు. అవే తఱువాత దృఢతరమైన రాగద్వేషాలకు, అహంకారానికి, న్యూనతా భావానికి కారణమౌతాయి. అందుకని వాటిని సూక్ష్మంగా వున్నప్పుడే గుర్తించి, వాటి తత్వాన్నెరిగి, వాటిని వెంటనే నివారించగలగడం యెంతో వుపయోగం. పట్టుదలతో వాటినిలా గుర్తిస్తే క్రమంగా వుత్తమమైన ఫలితం కలుగగలదు. అయితే కడుపుయొక్క కదలిక మాత్రమే స్మృతి యొక్క ప్రధాన లక్ష్యంగా వుండాలి.

- సశేషం

దత్త జయంతి వేడుకలు!!

16వ పేజీ తరువాయి

"సృష్టికి ఆధారమైన ముగ్గురు అనసూయాదేవిని పరీక్షించడానికి వస్తే, ఆమె పాతివ్రత్య మహిమతో పసిపిల్లలుగా మారారు. ఆమెను వరం కోరుకొమ్మంటే, మీరు మాకు బిడ్డలుగా వుండమంటే, వారు దత్తాత్రేయులుగా వారికి దత్తమై, ప్రతివారినీ వుద్ధరించడానికి కంకణబద్ధుడు అయ్యాడు. వారి జన్మదినం ఈరోజు!

"మహనీయులందరి రూపంలో వున్న దత్తస్వామి వారి పరిపూర్ణ అవతారములైన, శ్రీ శ్రీపాద వల్లభ, శ్రీ నృసింహసరస్వతి స్వాముల చరిత్ర, అక్షర రూపంలో గురుచరిత్రగా మనకి లభ్యమై, ఆ పారాయణ ద్వారా సకాలంలో గురువును తెలిపి, ఈలోపల వారిని సేవించుకోగలిగే పరిపాకాన్ని, గురుభక్తిలోనూ, గురుసేవలోనూ చలించకుండా వుండే మానసిక ధారుఢ్యాన్ని మనలో పెంపొందిస్తూ మన జీవితాల్ని నడపాలని, అందరికీ వారి అనుగ్రహం కలగాలి" అని ప్రార్థిస్తూ తమ సత్సంగాన్ని ముగించారు.

అనంతరం షోడశోపచార పూజ చేసి, అక్కడ కొలువుతీరివున్న దత్త స్వరూపాలందరికీ నమస్కారములు సమర్పించి గురుపుత్రులు ఆ రోజు వుత్సవానికి స్వస్తి పలికారు.●

(గత సంచిక తరువాయి)

భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ

శ్రీమతి శ్రీదేవి

అధ్యాయం - 7

2. శ్రీ రంగన్న బాబు : వీరు కోదండ రామస్వామి భక్తులు. ఎక్కువ రోజులు గుంటూరు పట్టణంలోను, చీరాల, ఏలూరు పట్టణాలలోనూ నివసించారు. ఒకసారి వీరు ఒక హరికథకు వెళ్ళారు. ఆ రోజు రామాయణంలోని ఘట్టాలను చెపుతున్న ఆ భాగవతార్ గారు "దీక్షతో, విశ్వాసంతో శ్రీరాముని ఆరాధించిన వారికి శ్రీరాముడు తప్పక దర్శనమిస్తారు" అని చెప్పారు. శ్రీ రంగన్నబాబుగారు యింటికి వెళ్ళి రాముని ధ్యానించసాగారు. ఆయన మూడుసార్లు రామనామం ఉచ్చరించగానే శ్రీరామ సాక్షాత్కారం కలిగి రంగన్న బాబుగారు పరిపూర్ణంగా రామభక్తిలో మునిగిపోయారు. వీరు గృహస్థులు అవటం వల్ల కుటుంబ పోషణార్థమై చాలాకాలం మంచినీళ్ళ కావిళ్ళు మోసి యిండ్లకు నీరు సరఫరా చేసి ధనార్జన చేస్తుండేవారు. వీరికి శ్రీరాముని నిత్య సాక్షాత్కారం వుండేది. ఎప్పుడూ శ్రీరాముడు తమ చెంతనే వున్నట్లుగా దర్శనమిచ్చేవారు. రంగన్న బాబుగారు నిరంతర రామస్మరణ చేస్తూ తమ వద్దకు వచ్చిన భక్తుల కష్టాలను శ్రీరామునికి విన్నవించి, శ్రీరాముని ప్రార్థించి ఆ భక్తులను అనుగ్రహిస్తుండేవారు. శ్రీరాముడు రంగన్నబాబుగారికి రకరకాల ప్రసాదాలను యిచ్చేవారు. పచ్చని విస్తరాకులలో, అరటి ఆకులలో, వేడివేడి ప్రసాదాలు రంగన్న బాబుగారి దోసిట్లోకి వచ్చేవి. వాటిని రాములవారిచ్చారని రంగన్న బాబుగారు భక్తులకు పంచేవారు.

భరద్వాజగారిని రంగన్న బాబుగారు ఎంతగానో అభిమానించేవారు. "భరద్వాజ ఎంతో తెలివైనవాడు, గొప్ప సాయి భక్తుడు. రాజకళ!" అని వర్ణించేవారు. "చిన్న కలెక్టర్ బాబు" అని ముద్దుగా పిలిచేవారు. భరద్వాజగారు ఒకసారి గుంటూరులో రంగన్న బాబుగారిని దర్శించి, విద్యానగర్ రావలసిందిగా ఆహ్వానించారు. సరిగ్గా మాస్టరుగారి తల్లిగారి ఆబ్దికం రోజున శ్రీ రంగన్నబాబుగారు మరి యిద్దరు భక్తులతో కలిసి భరద్వాజగారి యింటికి విచ్చేశారు. "శ్రీరాములవారు ఎక్కడికీ వెళ్ళేందుకు నాకు అనుమతినివ్వరు. కానీ, 'రంగన్నా! విద్యానగర్ లో పిల్లలు భక్తితో భజనలు చేసుకొంటున్నారు. నువ్వు విద్యానగర్ వెళ్ళి వారందరినీ ఆశీర్వదించి రావలసింద'ని చెప్పి పంపారు" అన్నారు రంగన్నబాబు. ఆయన వచ్చిన సమయానికి యింకా విద్యానగర్ లో సాయిబాబా మందిరం నిర్మించాలనే ఆలోచన కూడా లేదు. అటువంటి సమయంలో రంగన్నబాబుగారు వచ్చి యింటికి సమీపంలోని ఒక ఖాళీ ప్రదేశంలో కాలుమోపి, "ఇక్కడ గొప్ప మందిరం, ఆశ్రమము ఏర్పడగలవు" అన్నారు. ఆయన విద్యానగర్లో శ్రీ మాస్టరుగారి శిష్యబృందాన్ని ఆశీర్వదించి వెళ్ళారు. ఎన్నడూ ఎక్కడికీ వెళ్ళేందుకు శ్రీరాముని ఆజ్ఞను పొందని శ్రీరామ భక్తుడు రంగన్నబాబుగారు రామాజ్ఞతో ఏతెంచి భరద్వాజగారిని దర్శించి, భరద్వాజ గారి మాతృదేవి పుణ్యతిథినాడు భోక్తగా కూర్చొని ప్రసాదం స్వీకరించి, ఎంతో సంతోషంతో తిరిగి వెళ్ళారు.

- సశేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

1936వ సం॥ వైశాఖ బహుళ చవితి తెల్లవారుఝామున సరిగా 4 గం॥లకు అమ్మ శ్రీ బోలానాథ్ గారితో కలిసి ఆశ్రమ ప్రవేశం చేశారు. అమ్మ సరిగా తెల్లవారు ఝామున 4 గం॥లకు జన్మించారు. అందువలన ఆ సమయం ఆశ్రమ ప్రవేశ ముహూర్తంగా నిర్ణయింపబడింది. ఆ సమయంలో భక్తుల కోలాహలం మిన్నంటింది. భక్తులు బిగ్గరగా శంఖాలు పూరించారు. ఘంటానాదాలు, డమరుధ్వనులతో ఆ ప్రాంతమంతా మార్మోగింది. అమ్మ, శ్రీ భోలానాథ్ గారు ఆశ్రమ ప్రవేశం చేసి వుచితాసనాలపై కూర్చున్న అనంతరం భక్తులంతా వారిరువురినీ షోడశోపచారాలతో పూజించుకొన్నారు. అనంతరం శ్రీభోలానాథ్ గారు యజ్ఞశాలకు వెళ్ళి, కొందరు బ్రాహ్మణులతో కలసి యజ్ఞక్రతువును ప్రారంభించారు. ఒక లక్ష గాయత్రీజపంతో ఆహుతుల సమర్పణ జరిగింది. అనంతరం అసంఖ్యాక భక్తులు అన్న ప్రసాదం స్వీకరించారు.

మరుసటి రోజు వైశాఖ బహుళ పంచమి రోజున యజ్ఞఘట్టములోని తదుపరి కార్యక్రమం అయిన 'పూర్ణాహుతి' నిర్విఘ్నంగా ముగిసింది. శ్రీభోలానాథ్ గారు, తదితర బ్రాహ్మణ సమూహము భక్తులందరిపైనా శాంతి జలాలను చల్లారు. అనంతరం భక్తులంతా ప్రసాదం స్వీకరించారు.

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా విశ్వవిఖ్యాత పహిల్వాన్ రామమూర్తిగారు తన

శిష్యులతో అమ్మ దర్శనార్థం రావటం జరిగింది. అమ్మపై రామమూర్తిగారికి కల ప్రేమాభిమానాలు, భక్తి ప్రపత్తులు అసామాన్యమైనవి అని చెప్పవచ్చు. అమ్మ దర్శనంతో ఆయన యెంతో ఆనందించారు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ

రామమూర్తిగారితో యెంతో ప్రేమతో మాట్లాడారు. అమ్మ ఆయనను 'బాబా' అని పిలుస్తూ యెంతో ఆదరంగా యెంతోసేపు సంభాషించారు. ఆయన ఒక తండ్రి కన్నబిడ్డకు తినిపిస్తున్నట్లుగా శ్రీ ఆనందమయి అమ్మకు తన స్వహస్తాలతో ఫలహారం తినిపిస్తుంటే ఆ దృశ్యం భక్తులందరినీ పరవశింపజేసింది.

డెహ్రాడూన్‌లో ఆశ్రమ ప్రారంభోత్సవాలు, యజ్ఞశాలలో యజ్ఞాది కార్యక్రమాలు ముగిశాయి. అమ్మ వెంటనే సోలన్ కు ప్రయాణమైనారు. సోలన్ మహారాజు శ్రీ ఆనందమయి అమ్మకు గొప్ప భక్తుడు. అమ్మ రైలు మార్గం ద్వారా సోలన్ కు వెళ్ళే యేర్పాట్లు జరిగాయి. జన్మదిన వేడుకలకు హాజరైన సోలన్ రాజావారి సన్నిహితుడొకరు యీ విషయాన్ని ఫోన్ ద్వారా మహారాజావారికి తెలియజేయగా రాజావారు వెంటనే కోల్ కా స్టేషన్ కు కారును పంపించారు. అమ్మ భక్తులతో సోలన్ చేరుకున్నారు. సోలన్ కు అమ్మ గతంలో కూడా కొన్ని పర్యాయాలు వెళ్ళారు. అక్కడ సోలన్ రాజావారు నిర్మించిన శివాలయంలోను, శ్రీ ఆనందమయి అమ్మచే నిర్మింపబడిన మహాదేవి, శంకర ఆలయాలలో లోగడ అమ్మచే విగ్రహాల ప్రతిష్ఠలు జరిగాయి. ఆ ఆలయాల ప్రాంగణాల గదులలో శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ, భక్తులు వుండేందుకు యేర్పాట్లు జరిగాయి. సోలన్ మహారాజావారు వారందరికీ సకల సౌకర్యాలు, వసతులతో గదులను సిద్ధం చేయించారు. మహారాజావారు స్వయంగా తమ కుటుంబ స్త్రీల పర్యవేక్షణలో రకరకాల వంటకాలతో ప్రతి రోజూ విందుభోజనాలను సమకూర్చేందుకు సిద్ధపడ్డారు కానీ యితరుల చేతి వంటను స్వీకరించకూడదన్న నియమం వుండటంవలన రాజావారు తమ మనుష్యుల చేత వంటకు కావలసిన సకల పదార్థాలను భక్తులకు అందజేశారు.

సోలన్ కొండ మీద అమ్మ విడిది చేసిన ఆలయ ప్రదేశం అద్భుతమైన ప్రకృతి సౌందర్యంతో అలరారే ప్రశాంత ప్రదేశం. సోలన్ మహారాజు దుర్గాసింగ్ పరమ ధార్మికుడు, శాంత స్వభావుడు. అతడు యెంతో ఉత్తమ సంస్కారం గల గొప్ప సాధకుడు. అతనికి అమ్మ 'యోగిరాజు' అని పేరుపెట్టారు. ఆ కాలంలోని మహారాజులందరిలో యింతటి సద్గుణ సంపన్నుడు, సచ్చరిత్రుడు మరొకరు లేరని ప్రజలచే కొనియాడబడుతున్న భాగ్యశాలి దుర్గాసింగ్. అమ్మ సోలన్‌కు చేరగానే దుర్గాసింగ్ అమ్మను దర్శించి సాష్టాంగ ప్రణామం చేశాడు. ఆయన వెంట ప్రధానమంత్రి, యితర మంత్రులు, ఆస్థాన వైద్యుడు కూడా వచ్చి అమ్మకు నమస్కరించుకొన్నారు. వీరంతా వున్నత విద్యావంతులు, సంపన్నులు అయినప్పటికీ అమ్మ యెదుట అత్యంత వినమ్రతతో మెలగుతూ, అమ్మ ఆదేశ పాలనకై నిరంతరం అప్రమత్తులై వుండటం వారి ధర్మ తత్పరతకు, నిబద్ధతకు నిదర్శనం. మధ్యాహ్న సమయంలో పరదాలతో వీధులన్నింటినీ మూసి వేసి, రాణి, రాజమాత, అంతఃపుర స్త్రీలు అమ్మ సన్నిధికి వచ్చారు. వారంతా అమ్మను దర్శించి నమస్కరించుకున్నారు. అమ్మకు రకరకాల పండ్లు, ఫలహారాలు సమర్పించుకొని మనసారా పూజించుకొన్నారు. అలా అమ్మ సోలన్‌లో వున్న 15 రోజులు రాజకుటుంబంవారు ప్రతిరోజూ అమ్మను దర్శించి పూజించుకొనేవారు. మహారాణి ప్రతి రోజూ అమ్మకు స్వహస్తాలతో ఫలహారాలు, పండ్లు తినిపించేది. ప్రతిరోజు అమ్మ దర్శనార్థం యెందరో భక్తులు సోలన్‌కు రాసాగారు.

15 రోజుల తర్వాత అమ్మ సోలన్ నుండి సిమ్లాకు బయలుదేరారు. దుర్గాసింగ్ మహారాజు సిమ్లాలోని తన యేజెంట్‌కు అమ్మ రాక గురించి చెప్పి, సిమ్లాలో అమ్మ వుండేందుకు సకల సదుపాయాలు సిద్ధంచేయవలసిందిగా కబురు పంపారు. రాజావారు యేర్పాటు చేసిన కార్లలో అమ్మ, భక్తులు సిమ్లా చేరుకున్నారు. సిమ్లాలోని అతి పెద్ద కాళీ మందిరంలో అమ్మ విడిదికి యేర్పాట్లు గావింపబడ్డాయి.

- సశేషం

ద్వారకామాయి అనుభవమండపము

శ్రీమతి మానికొండ విజయలక్ష్మి, నాగోలు, హైదరాబాదు

మాది జైపురి కాలనీ, నాగోలు. మావారు శివాజీ గారు. శివపురి కాలనీలో వున్న సాయిబాబా గుడికి వారు రెండుసార్లు అధ్యక్షులుగా పని చేశారు. 5సంవత్సరముల కిందట దివంగతులయ్యారు. సాయినాథులవారే మాకు అంతటి సేవచేసుకునే అవకాశాన్ని కల్పించారు అనడంలో ఏమాత్రం సందేహంలేదు.

మేము జైపురికాలనీకి రాకముందు అలకాపురిలో వుండేవాళ్ళం. అక్కడ వున్న బాబా గుడికి నేను తరచుగా వెళుతూ వుండేదాన్ని. అప్పటినుంచి నాకు బాబాగారంటే ఇష్టంగా వుండేది. కానీ వారి చరిత్ర చదవాలని, హారతులు చెయ్యాలని తెలియదు. పైగా మావారు అస్సలు నమ్మేవారు కాదు. మా ఇంటి ఇలవేల్పు అమ్మవారు. ఇంట్లో ఎక్కువగా ఆ పూజలే చేసుకునే వాళ్ళం. తరవాత అక్కడి నుంచి మేము జైపురికాలనీకి వచ్చేసాము. మా చుట్టుపక్కల వాళ్ళు 'ప్రక్కనే వున్న శివపురి కాలనీలో బాబా గుడి వుంది' అని చెప్పారు. నేను ఆ గుడికి వెళ్లాను. చూడగానే ఆశ్చర్య పోయాను. చిన్న బాబా విగ్రహం, చుట్టూ ఇనుప కటకటాలు,, పైన ఏ ఆచ్ఛాదనా లేదు. అక్కడ మనిషి సంచారం కూడా లేదు. అలా బాబా గారిని చూస్తే చాలా బాధనిపించింది. ఇంటికి వచ్చిన దగ్గరనుంచి ఎప్పుడెప్పుడు మళ్ళీ ఆయన దర్శనం చేసుకుందామా అనిపించేది. గురువారం వస్తే చాలు నాకు చాలా వుత్సాహంగా ఎంతో ఆనందంగా వుండి పొద్దున్నే లేచి పనులన్నీ చేసుకుని బాబా గుడికి వెళ్ళేదాన్ని. ఆ రోజంతా బాబా నాతోనే వున్నారంత తన్మయత్వంతో వుండేదాన్ని. గుళ్ళో బాబా ఎదురుగా కూర్చుంటే నాకు తెలియకుండానే రెండుచేతులూ కలిసి చప్పట్లు కొడుతూ భజన చేసేదాన్ని. ఇలా ఎందుకు అవుతోంది అర్ధం అయ్యేది కాదు. కానీ బాబాకి కనీసం ఒక గది అయినా నిర్మాణం చెయ్యాలని వుండేది.

కొంతకాలానికి నాకు తెలిసింది ఏమిటంటే, ఆ గుడికి చాలా కొద్దిమంది వ్యవస్థాపకులు వున్నారని,, శ్రద్ధగా బాబా సేవలు జరగటం లేదని, ముఖ్యంగా ఆర్థిక వనరులు లేవని,,, ఒకామె మాత్రం దీపం పెట్టి కొద్దిగా ప్రసాదం చేసి పెడుతోందనీ!! నాకు ఏదన్నా చేద్దామని వుండేది కానీ మావారు నామాట పడనివ్వరు. ఆర్థిక పరిస్థితులు కూడా అలాగే వున్నాయి. ఈయన బిల్డింగ్ కాంట్రాక్టర్,,,అప్పటికే మా ఇంటితో సహా కొన్ని ఇళ్లు కట్టి, అప్పుల్లో వున్నాము. ఎటుచూసినా నేనేమీ చెయ్యలేని పరిస్థితి. పైగా మావారికి ఈ బాబాలు ఇవన్నీ నచ్చేవికావు. నేను గుడికి వెళుతుంటేనే విమర్శించేవారు. గుడికి వెళ్ళినప్పుడల్లా ఎండకు ఎండి, వానకు తడిసి వుండే బాబాని చూసి బాగా ఏడ్చేదాన్ని. ఎలాగైనా బాబాకి పైన ఆచ్ఛాదన ఏర్పాటు చెయ్యాలని నాలో బాగా ఆతృతగా వుండేది. ఆ తపనతోనే ఒకసారి గురువారం మధ్యాహ్నం నాలుగు వీధుల్లో భిక్షమెత్తుకుని చందా వసూలు చేద్దామని బయలు దేరాను. ఎవరైనా చూసి మావారికి చెప్తారేమోనని ఒకపక్క భయంగా వున్నా, ఆ సాహసం చేసాను. వచ్చిన చందా చూసి, అది అయ్యేపని కాదని తెలిసింది.

అప్పుడు బాబా వారితో,,,"తండ్రీ! గుడికట్టాలని

విపరీతమైన ప్రేరణ నాకు కలిగిస్తే, నేనేమీ చెయ్యలేను. అదే మావారికి తపన కలిగిస్తే, కార్యం ముందుకి నడుస్తుంది" అని ప్రార్థించాను. నెమ్మదిగా మావారిని బ్రతిమాలి గుడికి తీసుకెళ్తూ వుండేదాన్ని. గుడికొచ్చినప్పుడల్లా "మనం బాబాకు స్లాబ్ వేస్తే బాగుంటుంది, ఎండకు ఎండి వర్షానికి తడవకుండా వుంటారు కదా" అని అంటూ వుండేదాన్ని. ఆయన ఏమి సమాధానం చెప్పేవారు కాదు. ఇక ఇలా లాభంలేదని ఆ గుడి వ్యవస్థాపకులని కలిసి, మావారితో మాట్లాడమని, అందరం కలిసి గుడిని అభివృద్ధి చేద్దామని, ముఖ్యంగా బాబాకి పైన ఆచ్ఛాదన ఏర్పాటుచేసుకుందామని చెప్పాను.

తరవాత వాళ్ళు మావారిని కలవడం, మావారు సెంట్రింగ్ పని మొదలు పెట్టడం జరిగింది. కానీ గుడికి ఆదాయం లేకపోవడం, మా సొంత ఆర్థిక సమస్యల వల్ల, పని తొందరగా జరగలేదు.

ఇక్కడే ఈ లీలావినోదంలో ముఖ్య ఘట్టం ఆరంభమయ్యింది. శివపురి కాలనీకి ఎవరో అమ్మవారు వచ్చారని మావారికి తెలిసిందట. ఆ విషయం నాతో చెప్పారు. నేను రెండుసార్లు వెళ్ళినా వారి దర్శనం అవ్వలేదు. మావారు, నేను కలిసి వెళ్ళినప్పుడు దర్శనం అయ్యింది. ఆ అమ్మవారే మన పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి!!. మావారు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారితో బాబా గుడి గురించి చెబుతూ, "మా గుళ్ళో బాబా చిన్న వాడే కానీ, చాలా మహిమ కలవాడు"అని చెప్పారు. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు పకపకా నవ్వారు. మాకు శ్రీసాయిలీలామృతము పారాయణ చెయ్యమని చెప్పారు. ఒకరోజు పారాయణ మొదలు పెట్టాము. చిన్నగా అన్నదానం కూడా మొదలుపెట్టాం. తరవాత శ్రీ గురుచరిత్ర కూడా పారాయణ చేసేదాన్ని. భక్తులు కూడా ఎక్కువగా రావడం మొదలయ్యింది. నెమ్మదిగా గుడి అభివృద్ధి చెందటం మొదలయ్యింది. దానితో పాటు మా ఆర్థిక సమస్యలు కూడా తీరిపోయాయి. గుళ్ళో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వున్న పటం పెట్టాము. మావారు మొట్టమొదట గుడి అధ్యక్షులుగా నియమింపబడ్డారు. ముఖ్యంగా నా కల నెరవేరినందుకు చాలా సంతోషంగా వుండేది.

గుడి కట్టుబడి జరుగుతున్నన్నాళ్లు బాబా మా ఇంట్లో తిరుగుతున్నట్లు అనిపించేది. ఒకసారి నాకూ మావారికి చిన్న గొడవ అయింది. మావారు నన్ను బాగా తిట్టారు. మర్నాడు వుదయం మా ఇంటికి ఎవరో వస్తే వాళ్లతో మాట్లాడుతూ మావారు,"నిన్న మా ఆవిడ మీద బాగా కోప్పడ్డాను కాసేపటికి, గోడకు వున్న బాబా పటం కుర్చీలో కూర్చున్న నా కాలు మీద పడి బాగా దెబ్బ తగిలింది" అని వాళ్లకు చెప్తున్నారు. అది విని నేను చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. ఇంట్లో జరిగే ప్రతి విషయం ఆయనకి తెలుస్తుంది అని మాకు తెలిసేలా చేశారు. మావారికి కూడా బాబా అంటే నమ్మకం ఏర్పడింది. గుడి కట్టుబడి పూర్తయిన కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత, కొన్నికారణాల వల్ల మేమున్న ఇల్లు అమ్మి, ఇంకొక ఇంటికి అద్దెకి వెళ్ళవలసిన పరిస్థితులు వచ్చాయి. అప్పుడుకూడా బాబా మావెంటే వున్నారన్న అనుభవాలు కలిగేవి. స్పష్టంగా "మీకు నేనున్నాను, ఏమీ బాధ పడకండి" అని చెప్పేవారు. కొన్నాళ్ళకి ఇంకొక అపార్ట్మెంట్ కట్టుకోవడం, ఇంకొన్నాళ్ళకి జయపురి కాలనీ లో మేము అమ్మిన ఇల్లు కొనుక్కున్నవాళ్లే మళ్ళీ మాకు అమ్మడం జరిగింది.

మావారు కాలం చేసినా, వారికి సాయినాథుని సేవ లభించడం, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి లాంటి మహాత్మురాలి దర్శనభాగ్యం కలగండం, తద్వారా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి గురించి తెలియడం, వారి గ్రంథాలు చదివే అదృష్టం కలగడం... యిదంతా ఆయన పూర్వజన్మ సుకృతంగా భావిస్తున్నాను. మా అందరికీ గురుదంపతుల అండదండలు యిప్పటికీ సంపూర్ణంగా లభిస్తున్నాయి.

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు నాగోలుకి రావడం, మాకు దర్శనభాగ్యం కలగడం, మాద్వారా సాయినాథుని గుడి నిర్మాణం జరగడం ఇదంతా వారి సంకల్పంలో భాగమని యిప్పుడు అనిపిస్తుంది.

ఆధ్యాత్మికత, గురుసంప్రదాయం ఏమాత్రం తెలియని నాకు సమర్థ సద్గురు సాయినాథుడు తన కృపాకటాక్షాన్ని నాకు రుచి చూపించి, నన్ను అనుగ్రహించి నందుకు శతకోటి కృతజ్ఞతా పూర్వక నమస్సులు తెలియచేసుకుంటున్నాను.●

ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు

శ్రీ అరుణ్, బెంగుళూరు

పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల లీలావైభవాన్ని బెంగుళూరు వాస్తవ్యులైన అరుణ్ గారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు...

నేను 2007లో తిరుపతిలో ఇంజనీరింగ్ చివరి సంవత్సరం చదువుతున్న రోజులలో ఒకరోజు బాబా గుడికి వెళ్లాను. అప్పుడు నాకు బాబా జీవితచరిత్ర చదవాలని తీవ్రమైన సంకల్పం కలిగింది. ఏ గ్రంథం బాగుంటుందని అక్కడ ధ్యానం చేసుకునే ఒక మిత్రుని అడిగితే, "ఎక్కిరాల భరద్వాజగారు వ్రాసిన గ్రంథం కొనుక్కో! నేను ఆ గ్రంథం చదవలేదు కానీ ఆయన వ్రాసిన 'మిలారేపా చరిత్ర' చదివాను. చాలా బాగా వ్రాశారు. అది నాకు చాలా ఇష్టమైన గ్రంథం" అని చెప్పాడు. అప్పుడు, "ఆ గ్రంథం బాగా వ్రాసి వుండవచ్చు, ఇది బాగా వ్రాశారని నమ్మకమేముంది?" అనుకున్నాను. ఇంకొకరి అభిప్రాయంకోసం మరో మిత్రుడి తల్లిగారితో మాట్లాడాను. ఆవిడ పూర్తిగా వినకుండానే, "ఎక్కిరాల భరద్వాజగారు వ్రాసిన గ్రంథం కొనుక్కో!" అని చెప్పారు. ఇక నమ్మకంగా ఆ గ్రంథం కొన్నాను.

వెంటనే సప్తాహ పారాయణ మొదలుపెట్టాను. రెండు సప్తాహాలు పూర్తిచేశానో లేదో! పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్వప్నదర్శనమిచ్చి నా జీవితంలో జరగబోయే ఒక ముఖ్యమైన సంఘటన గురించి చెప్పారు! 'రెండు పారాయణలకే ఇంతటి నిదర్శనం వచ్చింది, మూడవ పారాయణ చేస్తే ఎలా వుంటుందో!' అని మూడవ పారాయణ చేస్తే అనుకోకుండా కొన్ని క్షేత్రాలు దర్శించుకోగలిగాను! ఇంత అనుభవం ఇచ్చినా, నాకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఒక మంచి రచయిత అన్న అభిప్రాయమే వుండేది. తరువాత ఆయన రచించిన గ్రంథాలన్నీ చదివాను. ఒకొక్క గ్రంథం చదువుతుంటే ఆయన మీద గౌరవభావం పెరుగుతూపోయింది.

శ్రీగురుచరిత్ర సప్తాహాలు చేద్దామని నిర్ణయించుకున్నాను. మూడుసార్లు శ్రీగురుచరిత్ర సప్తాహ పారాయణ చేశాను. వెంటనే నాకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి ప్రసంగాలు దొరికాయి. అందులో వారి గొంతు వినగానే ఎంతో ఉద్విగ్నత కలిగి బాగా ఏడ్చాను. 'మాస్టరుగారూ! నేను అప్పుడే ఎందుకు పుట్టలేదు? నన్నొక్కడినే వదిలేసి ఎందుకు వెళ్లిపోయారు?' అని బాగా ఏడ్చేవాడిని. నా గురువెవరో తెలుసుకోవడం కోసం శ్రీగురుచరిత్ర గ్రంథం నిష్ఠగా పారాయణ చేయాలనిపించింది. నేను ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు చదవడం, నా ప్రవర్తనలో మార్పు వల్ల మా ఇంట్లోవాళ్ళు, ముఖ్యంగా మా అమ్మ నేను సన్యాసినవుతానేమోనని భయపడ్డారు. కనుక పరిస్థితులు అనుకూలించే సమయం కోసం ఎదురుచూస్తున్నాను. ఇంతలో ఒక చిత్రం జరిగింది.

మా మేనమామ ఒక వారంరోజులు పుణ్యక్షేత్ర యాత్రకు వెళుతూ మా అమ్మను కూడా రమ్మని ఆహ్వానించాడు. నా శ్రీ గురుచరిత్ర పారాయణకు ఇదే మంచి అవకాశమని తలచి మా అమ్మ వెళ్లనంటే నచ్చచెప్పి యాత్రకు పంపివేశాను. పారాయణవల్ల నా గురువెవ్వరో తెలిసినట్లయితే నేనే అందరికీ 'ఈ

గ్రంథం చదువుకుని ముందు మీ గురువెవ్వరో తెలుసుకోమ'ని చెప్పాలని,... ఒకవేళ పారాయణ చేశాక నా గురువు ఎవరో తెలియకపోతే, ఎవరైనా శ్రీగురుచరిత్ర చదువుతామంటే, 'ఎందుకు సమయం వృధా చేసుకుంటారు, దీనివల్ల ఏమీ తెలియద'ని చెప్పాలని నిర్ణయించుకున్నాను. మర్నాటినుంచి చాలా దీక్షగా ఏకభుక్తం చేస్తూ, నేనే స్వయంగా వండి నివేదన చేస్తూ చాలా ప్రశాంతంగా ఉదయం మొదలుపెట్టి దాదాపు సాయంత్రంవరకు ఏకాహ పారాయణ చేస్తూ, 7 రోజులూ 7 సార్లు పూర్తిచేశాను. ఏడవ రోజు రాత్రి ఆలోచించాను.. 'రేపు మా అమ్మ వచ్చేస్తుంది. ఇన్నిరోజులూ ఏమీ జరగలేదు, రేపటినుంచి పారాయణ చేయలేను. కానీ లోపల చాలా ప్రశాంతంగా వుంది. ఇలాంటి గ్రంథం చదివే అవకాశం కల్పించినందుకు బాబాకు చాలా చాలా కృతజ్ఞతలు' అని చెప్పుకున్నాను. మర్నాడు మా అమ్మ వచ్చేసింది. ఆ మరుసటిరోజు కూడా మామూలుగానే వుంది. కానీ పదవరోజు తెల్లవారుఝామున నా జీవితంలో మరచిపోలేని స్వప్నం వచ్చింది. అందులో సాక్షాత్తు దత్తస్వామి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వేసుకున్నట్లు తెల్లచొక్కా వేసుకుని ప్రత్యక్షమయ్యారు. గడ్డం కూడా వుంది. నేను వారి పాదాలు పట్టుకుని, 'నన్నొదిలి ఎక్కడికి వెళ్లారని' ఏడుస్తున్నాను. వారు చాలా గంభీరమైన స్వరంతో ఇలా అన్నారు, "నేనెక్కడికి వెళ్లాను? ఇక్కడే ఈ ఔదుంబర వృక్షం కింద నిత్యనివాసం చేస్తూనే వున్నాను కదా!" అన్నారు. అప్పుడే నాకొక ఉపదేశంలాంటిది చేశారు. నేను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారే నా గురువని నిర్ణయించుకున్నాను.

అయితే ఏదినిజం?, మతం ఎందుకు? మొదలైన గ్రంథాలు చదివాక నాకు ప్రశ్నించే, తర్కించే మనస్తత్వం ఎక్కువైంది. నేను నా గురువెవరో తెలుసుకొవాలన్న పట్టుదలతో పారాయణ చేయడం వల్ల, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి గ్రంథాలు చాలా చదవడం వల్ల, అటువంటి స్వప్నం వచ్చిందేమోననే అనుమానం కలిగింది. ఇది తేలడానికి ఒక పరీక్ష పెట్టుకోవాలనుకున్నాను.

'నేను ఎవరినీ అడగకుండా, కొనకుండా ఒక రుద్రాక్షమాల ఎవరైనా నాకు తెచ్చిస్తే నాకు వచ్చిన స్వప్నం నిజమని నమ్ముతాను' అనుకున్నాను. కొన్నిరోజులకు నా స్నేహితుడొకడు మా ఇంటికి వచ్చి, "నేను మానససరోవరం వెళ్లాను. అక్కడ నువ్వు నాకు అకస్మాత్తుగా గుర్తుకొచ్చావు. నీకేదైనా కానుక తేవాలనిపించింది. ఒక రుద్రాక్షమాల తీసుకుని మానససరోవరంలో ముంచి తీసుకొచ్చాను" అని నాకు జపమాల ఇచ్చాడు! ఇక ఖచ్చితంగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారే నా గురువని నిర్ణయించుకున్నాను.

అప్పటినుంచి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాకు ఎన్నో అద్భుతమైన అనుభవాలు ప్రసాదించారు. ఆయన నా పక్కనే వున్నారనిపించేది. ఆయన గ్రంథాలలో చెప్పినట్లే జీవించాలనిపించేది. అలా ప్రయత్నం చేస్తుంటే అలా జీవించడం చాలా కష్టమేమో అనిపించేది.

ఒకసారి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి ప్రబోధామృతం చదువుతున్నాను. అందులో సంపాదించడం, దానిని ఖర్చుపెట్టడం, ఆహార విహారాలు, అన్నీ ధర్మంగా వుండాలంటారు. ఎవరైనా ఏదైనా అడిగితే అబద్ధం చెప్పవద్దంటారు. అసలు ఇలా ఒక్కరోజు కూడా బ్రతకలేమేమోననిపించింది. కానీ నా గురువుగారు చెప్పారు కదా! ప్రయత్నం చేయాలి అనిపించేది.

ఇదే సమయంలో శ్రీ రమణ భగవాన్ గురించి విని వారిది ఒక పుస్తకం కొన్నాను. అందులో ముఖ్యంగా 'నేనెవరు అని తెలుసుకో!' అని వుంది. నాకు ఇదేదో బాగుందనిపించింది. రోజు మొత్తంలో కాసేపు 'నేనెవరు? నేనెవరు?' అని విచారణ చేస్తే సరిపోతుందేమో అనిపించింది. అపుడొకరోజు భగవాన్ నాకు స్వప్న దర్శనం ఇచ్చారు. అంతకుముందు నేనెప్పుడూ అరుణాచలం వెళ్ళలేదు. కానీ స్వప్నంలో ఇప్పుడు నిర్మాణం ఎలా వుందో అలాగే కనిపించింది! (తరవాత వెళ్ళినప్పుడు సరిగ్గా ఆశ్రమం అలాగే వుండటం చూసి ఆశ్చర్యపోయాను) నేను ఆశ్రమం అంతా తిరిగి బయటకు వచ్చేసరికి భగవాన్ బయట కూర్చునివున్నారు. నేను వారి పాదాల దగ్గర కూర్చున్నాను. నేను కొన్నిరోజులుగా పడుతున్న మానసిక ఘర్షణ గురించి భగవాన్, "నీకు మార్గం ముందే సూచింపబడింది కదా! సంస్కారాలు మారనిదే, 'నేనెవరు' అని విచారణ చేసినా ఏమీ లాభం లేదు" అని అర్థం వచ్చేట్లు చెప్పారు. అంటే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి మార్గం, వారి మార్గం ఒకటేనని తెలిసింది.

నేను ఒకరోజు దీనిని గురించే తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాను. అపుడు మధ్యాహ్నం 12 గంటలవుతోంది. మాకు తెలిసినతను మా ఇంటికి వచ్చి లోపలికైనా రాకుండా, "అన్నా! నేను తిరువణ్ణామలైనుంచి వస్తున్నాను. నీ కోసం ఒక పుస్తకం తెచ్చాను" అని ఆ పుస్తకాన్ని నాకు ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాడు! దాని పేరు, 'అద్వైత బోధ దీపిక'. దాంట్లో ఇన్నాళ్లూ నాకున్న అనుమానాలన్నిటికీ సమాధానం దొరికింది. ఆ గ్రంథంలో మన సంస్కారాలు మార్చుకోకుండా జ్ఞాన మార్గంలోకి వెళ్లలేమని చెప్పారు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సూచించిన మార్గం రాజమార్గమని అర్థమైంది! నాకు ఎటువంటి సందేహం వచ్చినా పుస్తకాల ద్వారా కానీ, వ్యక్తుల ద్వారా కానీ పరిష్కారం చూపిస్తారు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు!

ఇటు ఆధ్యాత్మిక బోధతో పాటు, అటు లౌకికంగా కూడా చక్కటి అవకాశాల్ని ప్రసాదించారు. ఇంజినీరింగ్ చివరి సంవత్సరంలోనే క్యాంపస్ సెలెక్షనులో బెంగుళూరులో ఉద్యోగం వచ్చింది. నేను చిన్నప్పటినుంచి చదువులో ప్రథమశ్రేణిలోనే ఉత్తీర్ణుడయ్యేవాడిని. ఉద్యోగంలో కూడా మంచిపేరు సంపాదించుకున్నాను. 2012లో US వెళ్ళడానికి దరఖాస్తు పెట్టుకుంటే తిరస్కరింపబడింది. నా స్నేహితులందరూ వెళ్లిపోయారు. నేను చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. తరువాత కొన్నినెలలకే మా నాన్నగారికి కేన్సర్ వచ్చింది. చివరి దశ అని చెప్పారు. నేనే దగ్గరుండి నాన్నకు అన్నీ చూసుకున్నాను. గురుదేవుల దయవలన మా నాన్న ఇప్పటికీ క్షేమంగా వున్నారు.

తరువాత నేను US, స్విట్జర్లాండ్ కూడా వెళ్లాను. ప్రస్తుతం బెంగుళూరులో ఉద్యోగం చేస్తున్నాను. భుక్తి, ముక్తి ప్రదంతమైన జీవితాన్ని ప్రసాదించిన భరద్వాజ గురుదేవులకు శిరస్సువంచి పాదాభివందనములు సమర్పిస్తూ, జన్మజన్మలకూ వారే నాకు మార్గదర్శకులవ్వాలని అంజలి ఘటించి ప్రార్థిస్తున్నాను.●

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారిచే
రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole,Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271

Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురుని పై విరచితమైన గ్రంథములు

శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బౌండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి	₹149.00
శ్రీ దత్తావతార మహాత్మ్యము	₹75.00

శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు

శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్నిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ పూజ	₹49.00
శిరిడీ హారతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్శనము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తవన మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్సంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాణి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య వ్రతము (రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)	₹20.00

ఇతర మహాత్ముల గ్రంథములు

శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ బాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ	₹75.00
టిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారూఢ స్వామి (రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక్)	₹99.00
అవధూత శ్రీ చివటం అమ్మ (రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక్)	₹99.00

అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00

ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు

ధ్యానయోగ సర్వస్వము	₹99.00
బుద్ధ ధ్యాన హృదయము	₹49.00

ఆధ్యాత్మికత - తత్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు

శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
ఆధ్యాత్మిక జాగృతి (రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)	₹199.00

ఇతర గ్రంథములు

పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు

మహాత్ముల ముద్దుబిడ్డడు (రచన : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	₹149.00
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ (రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	₹299.00
మహా పురుషుడు (రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)	₹60.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్మృతులు -1 (సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్మ)	₹199.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్మృతులు -2 (సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్మ)	₹199.00
ఆచార్య అమృత లేఖావళి (సంకలనం : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	₹199.00
మరో నంద దీపం	₹120.00
మాస్టారు అమృత వాక్కులు (రచన : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	₹99.00

బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు

బాలల సాయి లీలామృతము (రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	₹49.00
బాలల సాయిసన్నిధి (రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	₹75.00
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర (రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	₹75.00

BOOKS IN ENGLISH

Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master *(Author: Smt. Adidam Vedavati)*	₹80.00

BOOKS IN OTHER LANGUAGES

Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

శ్రీ క్షేత్ర గాణ్గాపురంలో శ్రీ గురుచరిత్ర సప్తాహ ప్రవచనము

దత్త జయంతి సందర్భంగా శ్రీ క్షేత్ర గాణ్గాపురంలో గురుపుత్రిక శ్రీమతి వేదవతిగారు మరియు శ్రీ శ్రీకాంత్ గార్లు నవంబరు 26వ తేదీ నుండి డిసెంబరు 02వ తేదీ వరకు శ్రీ గురుచరిత్ర సప్తాహ పారాయణ ప్రవచనం చేసారు. అనేక ప్రాంతముల నుండి వచ్చిన భక్తులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. ప్రవచనం ముగింపు రోజున భక్తులందరి తరఫున దత్త స్వామికి వస్త్రాలు, దత్త పాదుకలకు రుద్రాభిషేకము, అనంతరం స్వామికి భిక్ష సమర్పించారు.

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.
Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2024-2026, Regd.No. 37926/83.

‘శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ దివ్య సన్నిధానము’ గుమ్మళంపాడు గ్రామము, సంతనూతలపాడు మండలం, ఒంగోలు-ప్రకాశం జిల్లా నందు డిసెంబరు 04, 2025 గురువారము నాడు శ్రీ దత్త జయంతి సందర్భంగా ప్రత్యేక అభిషేకము, గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గారి సత్సంగము మరియు విశేష పూజ జరిగాయి. భక్తులందరూ ఈ విశేష కార్యక్రమములో శ్రద్ధాభక్తులతో పాల్గొన్నారు.

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.